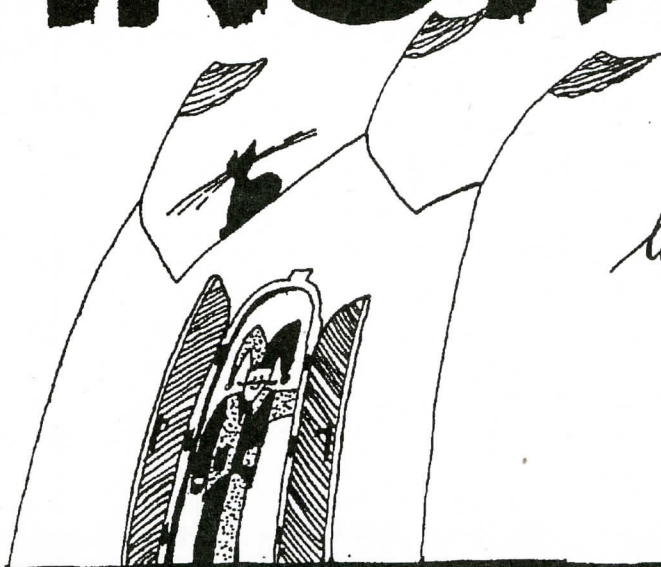

divadelní HROMADA

*upravodaj samotářských
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomoci
Moravy a v části
Sudeta*

XXVI.

podzim 1999

Kdybychom věděli, že jsme na správné cestě,
a museli ji opustit,
znamenaloby to pro nás nezměrné zoufalství.
Jenže my jsme na cestě, která jenom vede k cestě další,
a ta zase k další a tak pořád dál.
Opravdovou silnici nespatříme dlouho
jestli vůbec.
I když na druhou stranu platí,
že zázrak se může stát vždycky.

Franz Kafka

861-896 = XXVI/99 str. 1-36

podzim

- 4 VE VOLNÉM STYLU**
(ZPRÁVY VSVD)
- 5 Kalendář regionálních přehlídek 2000
- 6 Vyhlášení postupových soutěží
- 10 Zásady pro účast souborů a jednotlivců v postupových soutěžích
- 11 Kalendář stěžejních celostátních akcí
- 12 IMPULSY Z IMPULSU**
Letní soustředění herecké třídy
- 13 Divadelní šance 99
Podzimní víkendové semináře
Jednoroční kurz režie
- 15 VIDĚLI JSME**
Dvě uši, dvě svatby
Artikulátor René Levínského
- 16 PRKNA PRAŠTĚLA**
Ejhle, loutka !
- 17 Co se to v Ústí děje?
- 18 Knapovské radovánky
Klicperův Chlumec
Symposion Třebechovice
Poetické setkání
Zpívání o lásce
- 19 Divadelní úsměvy
- 20 Štronzo
Přehlídka Libčany
Arnoldiho herecká společnost
Divadelní přehlídka VŘSR
- 21 PRKNA BUDOU PRAŠTĚT
RAČTE VSTOUPIT**
- 22 ŠKOLA HROU**
Dramatická školička ve Svitavách
- 24 VÝCHODOČEŠI NA ...**
Jiráskově Hronově
- 25 Zlatý Aloisek
- 26 Krakonošův divadelní podzim
Tentokrát nikoliv na jevišti
- 27 Šumperská dílna po páté
- 28 NESTOŘI A KANDRDASOVÉ**
Andrej Drbohlav
- 29 VE SLUŽBÁCH THÁLIE** (JUBILEA, PODĚKOVÁNÍ)
Lída Honzová, Jaroslav Ipser, Miroslav Kužel
- 31 smutná zpráva**
- 32 PELMEL** (MIŠMAŠ)
- 34 MIMO RUBRIKY**
Ze vzpomínek J. Albrechtové "Divadlo - má láska"

uzávěrka tohoto čísla
5. 11. 1999

uzávěrka příštího čísla
20. 2. 2000

Příspěvky a foto prosíme
zasílat pouze na adresu:

IMPULS

Okružní 1130
500 03 Hradec Králové

HROMADA č. XXVI/1999 podzim
VYDÁVÁ:

Síředisko amatérské kultury

IMPULS

Okružní 1130

500 03 Hradec Králové

telefon: 049/42 769

tel./fax.: 049/46 560

ve spolupráci

s Volným sdružením

východočeských divadelníků,

vychází 3x ročně

REDAKCE:

Alexandr Gregar (chefredacteur),

Mirka Čisarová, Karla Dörrová,

Alena Exnarová, Naďa Gregarová,

Břetislav Lelek, Jan Merta,

Josef Tejkl

GRAFICKY UPRAVIL:

Mario Alfieri

PŘEPIS:

Naďa Gregarová

Neprošlo jazykovou úpravou!

ROZMNOŽENÍ VÝTISKU:

GRANTIS

Ústí nad Orlicí

Registrováno na RK OÚ

v Hradci Králové

pod č. 31/91

Vychází za finančního přispění

MK ČR

Neprodejně!

Náklad: 300 ks

Druhá letošní Hromada, která vyšla před touto, zůstala bez úvodníku, psaného zpravidla chefredacteuem. Neb Rada VSVD dala přednost informaci o nových složenkách, s novým variabilním symbolem...

A tak mě napadá - co je, či být by mohlo symbolem našeho dnešního ochotnického, tedy amatérského divadla? Je jím toto naše Volné sdružení východočeských divadelníků, či další podobné asociace, Jiráskovy Hronovy a podobné přehlídky, jsou jím naše domácí divadelní sály, je součástí toho symbolu publikum příbuzenstva a známých či to, že na rozdíl od muzikantů hraje ochotník stále zadarmo, byť i jeho produkce něco stojí a je tudíž pořadatelem nahlížena tržně. Stalo se mi onehdá v Zábřehu (nebo v Zábřeze, já nikdy nevím), že paní ekonomka tamního exsociál-realistického Kulturního domu, dnes Klubu, když jsem poděkoval slušně za vyplacení cestáku mého a Rudy Faltejska, jak tak jezdíme s Podzimním koncertem a lavičkou na střeše škodůvky, se pozastavila nad tím, že děkuji, a zcela udivena byla, že hrajeme "bez honoráře". A zatím ostatní publikum, které by naše divadlo v Zábřehu (nebo v Zábřeze, já nevím skutečně) mohlo zajímat, v sále nebylo, ani poblíž. Jen pár důchodců, které se podařilo zlomit, protože tam se prý nechodí "ani na Zedníčka" a my že hrajeme k roku seniorů, proto nás pozvali - i ona ekonomka, jediná, se s námi i rozloučila a hleděla, stále udivena, jak se vzdalujeme do mlhy a tmy směrem na Hradec, s útrpným úsměvem zřejmě...

Symbolem ochotnického divadla bývávalo sdružování a vzdělávání. Symbolicky to vše bylo tehdy osvětově naladěné (třistaletjmetrpěli), bylo to s profesionálním divadlem souznějící (i bojující), symbolicky se naplňoval rovněž stav zábavy a společnosti (tehdejšího "využití vol-

ú v o d n í k

ného času") ve světě prostého radiových a televizních vln. Ochotnické divadlo bývalo symbolem obce, v níž se pan řídící učitel i pekař potkávali - dnes na cvičení sokolů, zítra v pěveckém spolku Bendl, pozítří na valné hromadě kampeličky, v pátek jen tak u piva a v sobotu v divadelní šatně za jevištěm hospody U Bucků, provoněné lepidlem na fousy, šminkami a uschlými loužičkami zvětralého piva. Příslušnost k ochotnickému divadlu byla symbolem vpravdě hmatatelným. A kromě průkazu ÚMDOČ či jiných oficiálních ochotnických hnutí, jichž talentovaní ochotníci vlastnili třebas i pět různých, přinášela i zcela jisté společenské ocenění. Bylo velmi patrné v malé obci, ale stejně čitelné i v obcích větších. Neboť vesměs se takové obce výrazně dělily na Vinohrady a Žižkov, Slezské předměstí či Nový Hradec, Králíky, Žamberk, Červený Kostelec tím nevyjímaje. Společenství na sebe navzájem hledělo a vidělo se. Dokonce možná i s jistým fandovstvím.

To, že je dnes Slezskému předměstí jedno, zda jsou ochotníci na Novém Hradci, že vedle Žamberka je také Vamberk (a Norimberk, jak říkávala moje babička), že se místní dnešní ochotníci nejdou, s výjimkou přehlídek některých, podívat na své kolegy z jiného místa, když už je do jejich končin přízve za úplatu místní pořadatel, je rovněž symbolem. Symbolem naší doby, SYMBOLEM VARIABILNÍM.

Symbol variabilní je vlastně symbolem proměnlivým - ve značce českém už nemusí být pouze lev co má dva ocasy, variabilně může mít ocasů i více nebo žádný, konečně nemusí to být ani lev, stačila by třeba hvězda, jednou jsme to už takto měli, když

mu soudruzi umazali korunu, a konečně proč by to zrovna musel být lev, mohl by to být třeba medvěd, kozel nebo věstonická Venuše, dnes v době sexuální otevřenosti by to bylo docela dobře možné, navíc bychom se tak identifikovali s vnějším názorem, že my Češi jsme pěkný děvky, nepracovat a do Evropy, holečkové?

Dnešní ochotnické divadlo je symbolem variabilním podobně jako chytrá horákyně. Staví se být uměním, ale uměním není, chce se uplatňovat na poli společenském, ale konkurence je tak velká, že těžké je vyčnívat a pnout se. Přijdu z ochotnického představení a zapnu si v televizi jinou akční story. Ochotnické divadlo si stále vystačí s malými prostředky (s výjimkou ambiciózních operet s placenými "hvězdami" a muzikusy), nechce honoráře, ale přesto je pro pořadatele drahé. Je stále "lidovou zábavou", i když lid o ně dvakrát nestojí, až na pár procent výjimek a příbuzných a známých - a samozřejmě s výjimkou teritorií Vysokého a okolních Krkonoš nebo jednorokých náletů na Hronov, které zvíří i místní obyvatele - prostě, najděte mi konkrétnější symboly a přestanu dělat ochotnické divadlo...

A v tom to leží. Symboly mohou být variabilní, za průkaz, diplom, slávu hronovskou dnes mnoho nekoupíš. Ovšem zcela nesymbolická radost v duši je očistně příjemná po každém potlesku našich představení, ať jsou někomu krásná nebo blbá, ať jsme je vystříhli, že "profici koukali" nebo zvrtili jak zákon káže. To je symbol, který přežívá, A konečně pořad lepší symbol variabilní než symbol virtuální. Dovedete si to vůbec představit?

Saša Gregar

D I V A D E L N Í

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

*Vážení a milí přátelé,
se zavedením nového typu složenek jsme v
počátku museli zahájit poměrně důkladné
detektivní pátrání po plátcích příspěvků
VSVD. Nakonec se to zdařilo, přesto vás ale
prosíme, zkontrolujte si, zda jste uvedeni mezi
plátcí.
Děkujeme předem za pochopení a za zaslané
příspěvky.*

Rada VSVD

okr. Hradec Králové

Martin DVOŘÁK, Saša a Naďa GREGAROVÍ,
Romana HLUBUČKOVÁ, Agáta HRŮZOVÁ,
Zdeněk VRÁGA

okr. Svitavy

Jaroslava ČADÍLKOVÁ, Eva HENSLOVÁ,
Blanka a Karel ŠEFRNOVI (dokonce 2x),
Vladimír ŠAUER,

okr. Trutnov

Zdeněk a Irena VYLÍČILOVI, Eva JASENSKÁ,
Milena JANEČKOVÁ, Dagmar HALÍŘOVÁ,
Luděk HAŠEK, Eva JASENSKÁ, Martin KALINA,
Alena RODROVÁ, Martin TEPLÝ, DS A. Jiráskova Úpice,
Petr LANTA

okr. Semily

Jaroslav IPSEK, Hana MOCKOVÁ, Turnovské kulturní
středisko

okr. Ústí nad Orlicí

Kristýna DOSTÁLOVÁ, Petr HÁJEK,
Lenka JANYŠOVÁ, Eva MALÍNKOVÁ,
Eva SYCHROVÁ, Lenka SEMRÁDOVÁ,
Helena a Václav PODOLSKÝ,

okr. Chrudim

Saša a Václav NOVOTNÍ, Jaroslav JOSEF,
DS HEŘMAN Heřmanův Městec

okr. Havlíčkův Brod

Eva BECHYŇOVÁ, Adivadlo Havlíčkův Brod

okr. Jičín

Renata HRADECKÁ,

okr. Náchod

Jana DVOŘÁČKOVÁ, Jan KAŠPAR ml.,
Věra PROUZOVÁ, Karla DÖRROVÁ.

Adresář odběratelů Hromady a členů VSVD

je aktualizován a je celý zaveden do počítače. Jakékoliv případné nesrovnalosti nám hlase na naši adresu do Impulsu. Další zájemce o předplatné Hromady nebo o členství ve VSVD samozřejmě velice vítáme. Příspěvky se nezměnily, jen je připomínáme:

- členství ve VSVD:
individuální 100,- Kč, kolektivní 15,- Kč za
jednoho člena souboru. Nejvíce však 300,- Kč,
nejméně 100,- Kč
- platící členové i soubory mají nárok na Hromadu
ZDARMA
- nečlenové, zájemci o Hromadu platí 120,- Kč/rok

VSVD, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové
Unionbanka, a.s. Hradec Králové, 4102290/3400,
konst. symbol 379

Pojďte se setkat!

Neb zase jednou se potkat, a to dokonce slavnostně
v neděli 28. listopadu 1999,

(naposledy tedy v roce s devítkami,
pak už budou samý nuly)

v Divadle Jesličky v Hradci Králové

(Brandlova ul., přesně naproti poliklinice na
Slezském předměstí poblíž hotelu Alessandria).

Toho času totiž propukne

Hodnocení sezóny a předání ocenění

všem úspěšným účastníkům regionálních
přehlídek v našem kraji za rok 1999, kterého
se zúčastní členové odborných porot, kritici,
novináři, přátelé a známí, a to s číší vína,
s poplácáváním po zádech, jakož i s hostujícími
představením vynikajícího brněnského

Studia Dům

(při Divadle Na provázku)

**s inscenací "Odpady" od Evy Tálské
a Aleny Ambrové (budou rovněž přítomny)**

2000

kalendář

regionálních přehlídek

březen

4. HRADEC KRÁLOVÉ, Jesličky

Oblastní kolo soutěže monologů a dialogů
a divadla jednoho herce s postupem na celostátní přehlídku
"Pohárek SČDO"

Uzávěrka přihlášek 10. února

17. - 19. ČERVENÝ KOSTELEČ

Východočeská přehlídka amatérského činoherního divadla
s postupem na národní přehlídku

"Divadelní Třebíč"

Uzávěrka přihlášek 31. ledna

28. - 30. HRADEC KRÁLOVÉ

Regionální kolo celostátního festivalu poezie

"Wolkrův Prostějov"

Uzávěrka přihlášek 15. března

březen/duben

25.-26. / 1.-2. HRADEC KRÁLOVÉ, Jesličky

Regionální přehlídka dětských divadelních, loutkářských
a recitačních souborů s postupem na celostátní přehlídku

"Dětská scéna"

Uzávěrka přihlášek 25. února

duben

8. - 9. HRADEC KRÁLOVÉ, Jesličky

Regionální přehlídka loutkářských souborů s postupem na národní
přehlídku **"Loutkářská Chrudim"**

Uzávěrka přihlášek 3. března

14. - 16. ÚPICE

Regionální přehlídka mladého a netradičního divadla s postupem na
"Šrámkův Písek"

Uzávěrka přihlášek 15. března

duben/květen

25.- 26. / 2.- 3. HRADEC KRÁLOVÉ, Jesličky

Regionální přehlídka dětských recitátorů s postupem na celostátní
přehlídku **"Dětská scéna"**

Uzávěrka přihlášek 15. dubna

28. - 1. DOLANY

Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů
s postupem na národní přehlídku

"Krkonošův divadelní podzim" ve Vysokém

Uzávěrka přihlášek 20. března

květen

13. - 14. HAVLÍČKŮV BROD

VČ. přehlídka činoherního divadla pro děti **"Dospělí dětem"**
s postupem na národní přehlídku **"Popelka Rakovník"**

Uzávěrka přihlášek 31. března

Vážení a milí přátelé divadelníci!

Na dalších stránkách vám přinášíme přehled postupových regionálních přehlídek, které jsou celostátně vyhlášeny v oblasti amatérského divadla a jejichž regionálním pořadatelem je Středisko amatérské kultury IMPULS v Hradci Králové. Při organizaci přehlídek spolupracuje Impuls s Volným sdružením východočeských divadelníků a dále s pořadateli z Červeného Kostelce, Úpice, Havlíčkova Brodu, Dolan a se spolupracovníky z Divadla Jesličky, stále scény ZUŠ Na Střežině v Hradci Králové, kde se rovněž řada přehlídek koná.

V roce 1999 bylo ve východočeském regionu na sedmi regionálních postupových přehlídkách uvedeno celkem 80 představení - souborů dětských i dospělých, činoherních, loutkových, poetických, inscenací pro děti, ... a jiných.

Až prolistujete text o přehlídkách, zjistíte, že nás jejich rozsah i pestrost musela nutně dovést k vypracování určitých zásad, které by byly pro všechny přehlídky společné a shodné, že bylo třeba s literou ústředně vyhlášených přehlídek a jejich podmínek sladit i některé specifické jevy u nás v regionu. Šlo nám rovněž o to, že dnešní otevřenost přehlídek je postavena na principu solidarity, protože ne všude v republice jsou pořadatelé, ne všude jsou přehlídky, a zásady musí být proto srozumitelné i mimo naše regionální území. Mějte tedy s "úředním šimlem" trpělivost a text prostudujte.

Na předešlé straně uvádíme kalendář regionálních přehlídek, a to pouze pro 1. pololetí, neboť ještě nevíme jak připravit Šance, Inspiraci - to záleží na penězích atd...

1. VYHLÁŠENÍ
postupových soutěží
pro jednotlivé
slovesné obory

1.
**ČINOHRA
A HUDEBNÍ
DIVADLO**
REGIONÁLNÍ PŘEHÍDKA
**V ČERVENÉM
KOSTELCI**
17. - 19. 3. '00

uzávěrka přihlášek: 31. ledna

Přehlídka zahrnuje účast divadelních souborů v těchto třech kategoriích:

- a) soubory, které uplatňují principy hereckého divadla dramatické postavy, jejichž inscenace vycházejí z textů dramatických autorů;
- b) soubory využívající různých principů hereckého divadla, jejichž inscenace vycházejí z nejrozličnějších zdrojů tzv. otevřené dramaturgie;
- c) soubory hudebního divadla.

Soubor se může v jedné divadelní sezóně zúčastnit se stejnou inscenací pouze jedné kraje přehlídky činohry a hudebního divadla.

Odborná porota regionální soutěže má právo nominace jedné inscenace a doporučení neomezeného počtu inscenací s uvedením pořadí pro program národní přehlídky.

Postupové regionální soutěže činoherního a hudebního divadla vrcholí Národní přehlídkou amatérského činoherního a hudebního divadla v Třebíči s názvem "Divadelní Třebíč", která je koncipována jako soutěžní přehlídka amatérských divadelních souborů dospělých, které ve své inscenační praxi reflektují zákonitosti divadla jako uměleckého druhu a jejichž adresátem je dospělé publikum. Porota národní přehlídky má právo nominovat na Jiráskův Hronov dvě inscenace, nejvýše však jednu z té které kategorie. Může dále doporučit k výběru programové radě JH neomezené množství inscenací s uvedením pořadí.

2.
**VENKOVSKÉ
DIVADELNÍ
SOUBORY**
Regionální přehlídka
**v Dolanech
u Jaroměře**
28.4. - 1.5. '00

uzávěrka přihlášek: 20. března

Národní přehlídky a regionálních přehlídek venkovských divadelních souborů se mohou soutěžně zúčastnit divadelní kolektivy, splňující bezesbýtku tato kritéria:

a) soubor má sídlo v místě, které má charakter venkovského sídla v němž dominuje venkovský způsob života;

b) převážná část členské základny jsou občani žijící v sídle souboru, resp. v jiných obcích, majících venkovský charakter;

c) soubor se s hodnocenou inscenací nezúčastnil regionální soutěže určené k výběru inscenací na Divadelní Třebíč.

Odborná porota regionální přehlídky má právo nominace jedné inscenace. Dále má právo doporučit neomezený počet inscenací s uvedením pořadí k výběru do programu národní přehlídky. Národní přehlídka venkovských divadelních souborů "Krakonošův divadelní podzim" se koná ve Vysokém nad Jizerou. Porota národní přehlídky nominuje a doporučuje inscenace na Jiráskův Hronov.

3.
INSCENACE
ČINOHERNÍHO DIVADLA
PRO DĚTI
DOSPĚLÍ DĚTEM
REGIONÁLNÍ PŘEHLÍDKA
V HAVLÍČKOVĚ
BRODĚ
13. - 14. 5. '00

uzávěrka přihlášek: 31. března

Tato přehlídka je určena souborům s věkovým průměrem nad 15 let, tzn. i souborům tvořeným mládeží s inscenacemi her pro děti a mládež.

Odborná porota regionální přehlídky může nominovat jednu inscenaci a doporučit další inscenace s uvedením pořadí k výběru do programu národní přehlídky. (Pozn.: Programová rada národní přehlídky ověřuje inscenační výsledek a nemusí akceptovat nominaci inscenace, vycházející z textové předlohy, která je průkazným škvárem.)

Česká národní přehlídka se koná v Rakovníku pod názvem **"RAKOVNICKÁ POPELKA"**. Porota národní přehlídky nominuje a doporučuje inscenace na Jiráskův Hronov.

4.
MLADÉ
AMATÉRSKÉ
DIVADLO
REGIONÁLNÍ PŘEHLÍDKA
DIVADELNÍ
ÚPICE
14. - 16. 4. '00

uzávěrka přihlášek: 15. března

Přehlídka je koncipována jako setkání amatérských divadelních souborů, převážně mladých věkem hrajících členů, tj. souborů s věkovým průměrem mezi 15 a 24 lety, včetně souborů studentských, bez omezení druhového a žánrového, též divadel přesahujících vymezení tzv. činoherního divadla či směřujících k produkcím, které jsou na pomezí druhů umění.

Odborná porota regionální přehlídky může navrhnout k výběru do programu národní přehlídky s názvem **"Šrámkův Písek"** inscenace, příp. vystoupení, v libovolném počtu, a to s uvedením pořadí. Odborná porota může doporučit představení k výběru i programové radě Wolkrova Prostějova, příp. Divadelní Třebíče.

K účasti na národním setkání mladého divadla "Šrámkův Písek" může doporučit účast i odborná porota regionálních přehlídek - činoherního divadla, loutkového divadla a uměleckého přednesu.

Porota národní přehlídky "Šrámkův Písek" nominuje a doporučuje inscenace na Jiráskův Hronov.

5.
LOUTKOVÉ
DIVADLO
REGIONÁLNÍ PŘEHLÍDKA
V HRADCI
KRÁLOVĚ
8. - 9. 4. '00

uzávěrka přihlášek: 3. března

Přehlídka je otevřená pro všechny loutkářské druhy a techniky, včetně individuálních výstupů, prací učitelů mateřských škol či dětských loutkářských souborů, inscenací pro děti i dospělé.

Odborná porota regionální přehlídky může nominovat jednu inscenaci k přímému postupu. Do širšího výběru může odborná porota doporučit neomezený počet dalších inscenací. Vítána jsou i doporučení produkcí vhodných pro divadelní pout, pořádanou v exteriéru. Národní přehlídka v Chrudimi s názvem **"Loutkářská Chrudim"**.

Porota národní přehlídky nominuje a doporučuje inscenace na Jiráskův Hronov.

6. UMĚLECKÝ PŘEDNES REGIONÁLNÍ PŘEHÍDKA V HRADCI KRÁLOVÉ 28. - 30. 3. '00

uzávěrka přihlášek: 15. března

Celostátní festival poezie "Wolkrův Prostějov" je přehlídkou nejlepších sólových recitátorů, recitačních kolektivů a divadel poezie v České republice.

Účastníci jsou nominováni z regionálních přehlídek, soubory mohou být doporučeny i z přehlídek příbuzných oborů jako inspirace a obohacení festivalového programu. Porota národní přehlídky nominuje a doporučuje inscenace na Jiráskův Hronov.

Festival má dvě základní části:

6.1. přehlídka sólových recitátorů

Účastníci si připraví dva texty z poezie nebo prózy české či světové literatury. Možný je úryvek, montáž, publicistický útvar, jehož délka v interpretaci nepřesáhne 8 minut. Pro nominaci recitátorů z regionálního kola na WP není možné text měnit.

Sóloví recitátoři jsou rozděleni do tří věkových kategorií:

- I. kategorie - do 17 let
- II. kategorie - do 20 let
- III. kategorie - do 35 let

Zájemci, pokud ukončili základní školu, se mohou přihlásit u pořadatele místního kola (může to být škola, kult. zařízení...), příp. u organizátora okresního kola. Pokud v okrese není uspořádáno okresní kolo, přímo u pořadatele regionálního kola - Impulsu Hradec Králové.

Odborná porota regionálního kola navrhuje k postupu 2 nejlepší recitátory. Pokud nejsou všechny kategorie zastoupeny, nebo mají nízkou úroveň, je možné zbývající kategorie navýšit.

6. 6.2. Celostátní přehlídka divadel poezie, souborů uměleckého přednesu a jiných kolektivů inscenujících poezii nebo prózu.

Přihlásit se mohou školní, studentské a divadelní soubory. Základem představení by vždy měla být předloha z poezie nebo prózy, nebo text, jehož zpracování má výraznou poetiku.

Odborná porota regionální přehlídky nominuje jedno představení, k výběru do programu národní přehlídky může navrhnout další vystoupení, v libovolném počtu, a to s uvedením pořadí.

Pořadatelé okresních kol:

SKS Svitavy
Jana Mandlová
0461/ 535 058

ŠÚ Havlíčkův Brod
Marta Hermannová
0451/ 35 211

DDM Chrudim
Jitka Hlaváčová
0455/ 620 296

Klubcentrum Ústí nad Orlicí
Dana Chládková
0465/ 525 245

K klub Jičín
Hana Krásenská
0433/ 22 451

Regionální středisko kulturních
služeb Pardubice
Hana Cihlová
040/ 516 306

IMPULS Hradec Králové
Naďa Gregarová
049/ 46 560

7. DĚTSKÉ DIVADLO A RECITACE DĚTSKÁ SCÉNA

7.1. REGIONÁLNÍ PŘEHÍDKA DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ V HRADCI KRÁLOVÉ 25. - 26. 4. '00 2. - 3. 5. '00

uzávěrka přihlášek: 15. dubna

Soutěže se mohou zúčastnit recitátoři ze základních škol, nižších stupňů gymnázií, základních uměleckých škol, domů dětí a mládeže a dalších institucí.

Soutěž probíhá ve čtyřech věkových kategoriích:

I. kategorie žáci 2. - 3. ročníků ZŠ
(končí na úrovni regionu, nepostupuje na "Dětskou scénu")

II. kategorie žáci 4. - 5. ročníků ZŠ

III. kategorie žáci 6. - 7. ročníků ZŠ

IV. kategorie žáci 8. - 9. ročníků ZŠ

Sólisté 1. a 2. kategorie si připraví do soutěže jeden text. Sólisté 3 a 4. kategorie připraví do soutěže dva texty. Délka recitačního vystoupení může trvat nejvýše 5 - 7 minut pro jeden text. Není vhodné, aby recitátor vystupoval se svým vlastním textem. Na celostátní přehlídce vystupují recitátoři výhradně s texty, s nimiž byli vybráni odbornou porotou regionální přehlídky.

Ve všech okresech vč. regionu se konají okresní kola. Odborná porota okresního kola při hodnocení nestanovuje pořadí, k postupu doporučuje dvě nejlepší vystoupení v každé kategorii. Při vyrovnané vysoké úrovni může navrhnout i další účastníky, o jejich zařazení rozhodnou organizátoři vč. regionálního kola podle skutečného počtu přihlášených.

7.2.
REGIONÁLNÍ PŘEHLEDKA
**DĚTSKÝCH
DIVADELNÍCH,
RECITAČNÍCH
A
LOUTKÁŘSKÝCH
SOUBORŮ
V HRADCI
KRÁLOVÉ**
25. - 26. 3. '00
1. - 2. 4. '00

Uzávěrka přihlášek: 5. března

Nejméně 3/4 členů souboru musí tvořit žáci základních škol nebo odpovídajících tříd víceletých gymnázií.

Soubor se může regionální přehlídce zúčastnit:

- pokud byl doporučen porotou okresní, příp. meziokresní přehlídky,
- nebo (v případě, že se v některém okrese nepodaří zorganizovat výběr na regionální přehlídku) se může hlásit přímo pořadateli regionální přehlídky.

Odborná porota regionální přehlídky při hodnocení nestanovuje pořadí ani sólistů, ani souborů, ale pro postup doporučuje:

- v kategorii sólistů dvě nejlepší vystoupení
- v kategorii souborů jedno nejinspirativnější vystoupení recitační a jedno divadelní. V případě, že se vyskytne další kvalitní inscenace (pásmo), může ji odborná porota doporučit do širšího výběru.

Porota národní přehlídky s názvem "**Dětská scéna**" která se koná v Trutnově nominuje a doporučuje inscenace na Jiráskův Hronov.

7.

Pořadatelé okresních kol:

Dům dětí a mládeže Pardubice
Alena Zezulová
040/517 042

Dům dětí a mládeže Ústí nad
Orlicí - Šárka Vinterová
0465/525 469

Základní škola Dr. Riegra Semily
Mgr. Jaroslav Vávra
0431/3746

Centrum volného času Náchod
PhDr. Jaroslava Nývltová
0441/20 744

Dům dětí a mládeže Svitavy
Dana Macková
0461/24 743

Dům dětí a mládeže Trutnov
Kamila Kratochvílová
0439/2459

K-klub, středisko pro volný čas
Jičín
Hana Krásenská
0433/22 451

Dům dětí a mládeže Chrudim
Jitka Hlaváčová
0455/620 296

Školský úřad Havlíčkův Brod
Marta Hermanová
0451/35 222

Dům dětí a mládeže
Rychnov nad Kněžnou
Daniela Hartmanová
0445/22 680

IMPULS Hradec Králové
Nada Gregarová
049/46 560

8.

POHÁREK SČDO
REGIONÁLNÍ PŘEHLEDKA
**HRADEC
KRÁLOVÉ**
4. 3. '00

uzávěrka přihlášek: 10. února

Soutěž monologů, dialogů a individuálních výstupů s loutkou
Divadlo jednoho herce

Soutěž usiluje o rozšíření obzoru v široké škále dramatické literatury a nabízí možnosti tvůrčí práce na režijní přípravě a vlastním hereckém studiu dramatické postavy.

Soutěží se v kategoriích:

- mužský monolog
- ženský monolog
- individuální výstup s loutkou - časový limit 10 minut
- dialog (max. 3 osoby) - časový limit 13 minut
- divadlo jednoho herce - min. rozsah inscenace 40 minut, u inscenací určených dětem 25 minut

Porota regionální přehlídky nominuje k postupu vítěze jednotlivých kategorií.

Porota národní přehlídky nominuje a doporučuje vystoupení na Jiráskův Hronov.

D I V A D E L N Í

ZÁSADY PRO ÚČAST SOUBORŮ A JEDNOTLIVCŮ V POSTUPOVÝCH SOUTĚŽÍCH

1. Vymezení regionu a působnost regionálních přehlídek

1.1. Východočeským regionem se myslí region bývalého Východočeského kraje na jehož území působí Volné sdružení východočeských divadelníků a Středisko amatérské kultury Impuls zřizované Okresním úřadem v Hradci Králové.

Tyto dva subjekty jsou v daném regionu vyhlášovatelem východočeských divadelních postupových soutěží.

Spoluorganizátory těchto přehlídek jsou organizátoři v místech, kde se přehlídky konají.

Východočeské postupové soutěže jsou vyhlášeny v souladu s propozicemi národních soutěží, které vydává ARTAMA Praha, zařízení Ministerstva kultury České republiky.

1.2. Postupových přehlídek zajišťovaných vyhlášovatelem a organizátory podle bodu 1.1. se mohou zúčastnit soubory z jiných regionů, a to pouze tehdy, když to umožňuje kapacita takové přehlídky a podmínky, zejména ekonomické, které budou řešeny specifickými dohodami. Stejně tak soubory z východočeského regionu nejsou vázány povinností účastnit se soutěže pouze v tomto regionu.

2. Podmínky účasti v regionální soutěži

2.1. způsob přihlášení:

Soubor se do soutěže přihlašuje závazně na formuláři přihlášky vydaném vyhlášovatelem, a to v závazném termínu stanoveném v soutěžním řádu.

V případě uměleckého přednesu a "dětské scény" tak činí pořadatel okresního kola.

2.2. zařazení souboru do soutěže

Soubor či jednotlivec je na základě přihlášky zařazen do soutěže, jíž se může zúčastnit dvojím způsobem, a to buď účastí

2.2.1. na regionální přehlídce

2.2.2. mimo přehlídku, a to v místě a termínu představení dohodnutém s vyhlášovatelem soutěže. Možnost tohoto způsobu účasti v soutěži může být uplatněna pouze v případě, že soubor není možné z kapacitních důvodů zařadit na regionální přehlídku.

2.3. hodnocení inscenace

2.3.1. Porotu pro jednotlivé druhy soutěží jmenuje vyhlášovatel.

2.3.2. Základní povinností poroty je zhlédnout a zhodnotit všechna představení a vystoupení zařazená do soutěže, a to jak dle bodu 2.2.1., tak 2.2.2. Při návrhu nominací a doporučení inscenací na národní přehlídky bere porota v úvahu všechny v soutěži hodnocené inscenace. Hodnocení je součástí účasti souboru v soutěži.

2.3.3. Hodnocení na přehlídce je veřejné. Hodnocení se může zúčastnit každý další návštěvník nebo účastník přehlídky.

2.3.4. Hodnocení souboru v místě mimo přehlídku může probíhat jako rozhovor s celým souborem po představení, rozhovor s režisérem, popř. s režisérem a zástupci souboru, a to dle dohody uzavřené s předsedou poroty.

2.3.5. Hodnocení jednotlivých inscenací na přehlídce může být z programového hlediska zařazeno i mimo bezprostřední čas po sehraném představení, a to po dohodě se souborem.

2.3.6. Soubor předem, tzn. do termínu stanoveného vyhlášovatelem, poskytne pro potřeby poroty výchozí dramatický text inscenace s vyznačenými dramaturgicko-režijními úpravami nebo autorský scénář, program nebo alespoň seznam osob s vyznačením jejich zapojení v inscenaci, tedy osoby

a obsazení, režie, scénografické řešení, hudba, případná profesionální spolupráce apod. V případě vlastní dramatizace literatury by měl být přiložen i výchozí text.

2.3.7. O každém soutěžním představení je učiněn stručný záznam v závěrečném písemném hodnocení poroty té které soutěže. Součástí záznamu je i návrh na ocenění jednotlivců i případné kolektivní ocenění. Pořadatelé v místě mohou zajistit po dohodě s vyhlášovatelem vlastní ocenění, např. Cenu diváka apod.

2.3.8. O výsledcích soutěže jsou na regionální přehlídce informováni účastníci neprodleně, v případě, že v soutěži pokračují soubory mimo přehlídku, informuje vyhlášovatel o výsledcích soutěže písemně až po uzavěře soutěže.

2.3.9. Soubory, jejichž inscenace byly nominovány nebo doporučeny na národní přehlídky, jsou vyznamenány způsobem odpovídajícím soutěžním řádům národních přehlídek.

2.3.10. Slavnostní vyhodnocení všech východočeských regionálních soutěží, s výjimkou soutěží jednotlivců, se provádí na samostatném setkání divadelníků v závěru kalendářního roku, kde jsou také předána ocenění.

3. Organizace přehlídek

3.1. V případě, že do soutěže v regionu je přihlášen takový počet souborů, že přesahuje kapacitní a finanční možnosti přehlídky, jsou na přehlídku soubory zařazovány dle individuálních kritérií vyhlášovatelů a místních organizátorů, např. dle dramaturgického nebo žánrového klíče apod.

3.2. Za programovou skladbu přehlídky odpovídá její programová rada, kterou tvoří zástupci místních pořadatelů a vyhlášovatelů. Programová skladba musí odpovídat dramaturgickým, časovým a ekonomickým podmínkám přehlídky.

3.3. Regionální přehlídky jsou nejen soutěžním, ale zejména společenským setkáním. Jsou zároveň akcí vzdělávacího, informativního a inspirativního charakteru. Proto jsou veřejné, otevřené všem zájemcům o amatérské divadlo. Programy přehlídek mohou být rozšířeny o další odborné semináře, přednášky, dílny, workshopy a jiné doprovodné programy.

4. Finanční a další podmínky účasti souborů na přehlídce

4.1. Rozsah finančního zabezpečení účasti souborů, popř. seminaristů a dalších účastníků přehlídky vyplývá z rozpočtu soutěže, jehož součástí je i rozpočet soutěžní přehlídky. Rozpočet je zpracován na základě podkladů a požadavků vyhlášovatelů a organizátorů.

4.2. Na základě rozpočtových kritérií přehlídky jsou finanční podmínky formulovány předem v písemné dohodě mezi pořadatelem a souborem. Součástí smlouvy jsou rovněž zvláštní podmínky a požadavky souboru na technické, materiální a personální zabezpečení jeho účasti na přehlídce a rovněž podmínky a požadavky pořadatele pro zajištění propagace, příp. ubytování, stravování apod.).

5. Ustanovení závěrečné

Tyto soutěžní podmínky pro postupové regionální přehlídky ve východočeském kraji jsou zpracovány v souladu s pokyny a soutěžními řády vydávanými pro postupové soutěže Artamou Praha, popř. dalšími vyhlášovateli národních přehlídek a pro oblast regionu jsou modifikovány na základě místních podmínek.

KALENDÁŘNÍ PŘEHLED STĚŽEJNÍCH A CELOSTÁTNÍCH AKCÍ AMATÉRSKÉHO DIVADLA V ROCE 2000

duben

15.

Pohárek SČDO Olomouc
monology a dialogy

28. - 30.

Otevřeno Kolín
pantomina a pohybové divadlo

květen

17. - 21.

Divadelní Třebíč
činohra a hudební divadlo

26. - 28.

Jednoaktovky SČDO Holice

červen

1. - 4.

Šrámkův Přísek
mladé a netradiční divadlo

15. - 22.

Dětská scéna Trutnov
celostátní dílna dětských recitátorů
celostátní přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů

20. - 24.

Wolkrův Prostějov
celostátní festival poezie

červenec

1. - 6.

Loutkářská Chrudim

srpen

11. - 19.

Jiráskův Hronov

srpen

Divadelní dílna Šumperk

září

15. - 17. a 22. - 24.

FEMAD Libice nad Cidlinou
divadlo pro děti

říjen

14. - 21.

Krakonošův divadelní podzim
venkovské DS

listopad

1. - 5.

POPELKA Rakovník
činoherní divadlo pro děti

prosinec

1. - 3.

Faustování Bechyně
loutkáři pro ml. a dospělé

4. čtvrtletí

Národní přehlídka seniorského divadla

IMPULSY Z IMPULSU

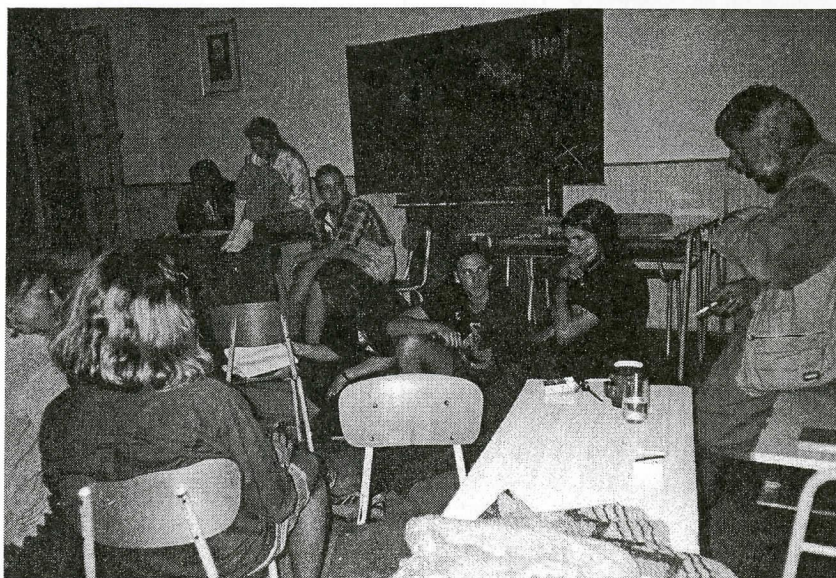
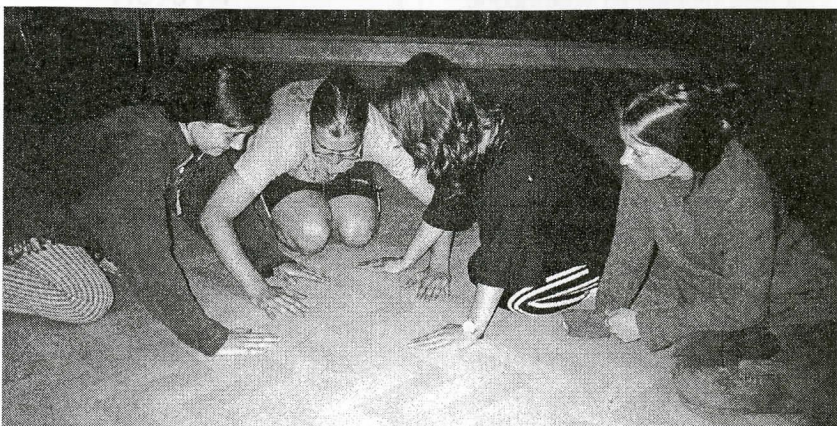
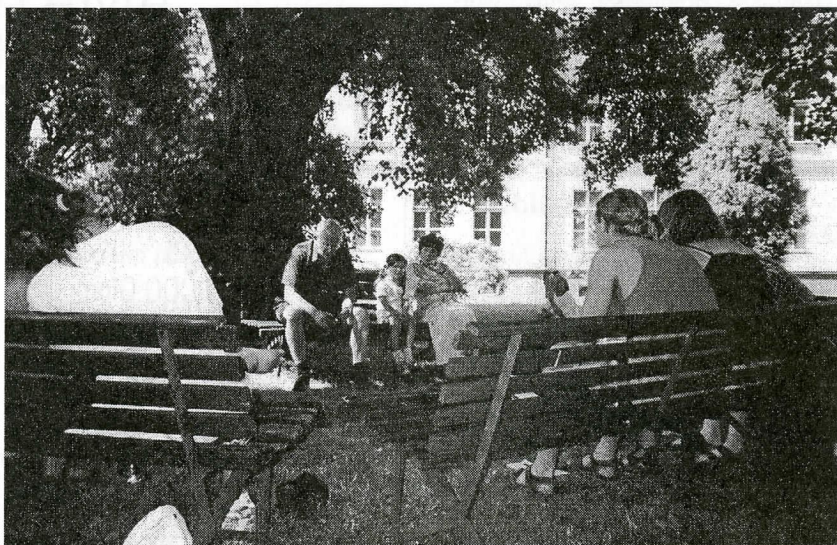
bylo...

LETNÍ SOUSTŘEDĚNÍ HERECKÉ TRÍDY

se uskutečnilo první červencový týden v Jaroměři za příjemného letního počasí, ve velmi, velmi pracovní atmosféře a s pozoruhodnými výsledky. Všechno začalo intenzivními přednáškami prof. Jana Císaře, který obohatil frekventanty dalšími sekvencemi z dějin divadla. Rozloučení s panem profesorem bylo půvabné, na romantickém nádražičku v Opočně. Pak se vystřídal vlastní všichni lektori u dvou skupin posluchačů na zcela regulérním nastudování dvou aktovek Thorntona Wildera. Neregulérní bylo pouze to, že tempo, uvalečné na posluchače, bylo strhující. Nechali se však do káry zapřáhnout všichni dobrovolně a vyplatilo se jim to.

V závěru týdne mohla jedna skupina posoudit představení aktovky Dlouhý štědrý večer a druhá na oplátku Radostný výlet do Trentonu a Camdenu. Pak probíhaly pod vedením lektorů diskuse o obou tvůrčích projektech. Je třeba zdůraznit, že byla věnována značná část práce dramaturgické přípravě, což se pak zúročilo v neobvyklé herecké přesnosti v obou aktovkách. Dá se říci, že i lektori byli kvalitou a seriózností hereckých výkonů mile zaskočení. A proto, ale i proto, že jim bylo s jejich svěřenci dobře a měli za sebou společný kus povětého tvoření, se spolu nakonec vesele rozloučili u bohaté tabule. V letní aktivitě pak někteří posluchači pokračovali i při 69. Jiráskově Hronovu. Chtěli ještě zažít kousek té partneriny, kterou v Jaroměři nasáli.

Karla Dörrová

bylo...

DIVADELNÍ ŠANCE '99

V druhý zářijový víkend proběhla v Hradci Králové Divadelní šance 99 - "přehlídka vystoupení divadelních souborů pod širým nebem". Tak zněl podtitul, který upřesňoval náplň hlavní části. Zúčastněné soubory dostaly však i šanci uvést svá představení (jiná, než která se hrála venku v Žižkových sadech) "pod střešou" Divadla Jesličky. Některé soubory nabídku přijaly, a tak v pátek 10. 9. hrálo divadlo Forche Holice výstup z Andělských očí - BAMBINI DI PRAGA (Bohumil Hrabal - Václav Nývlt), Oblouk Plzeň Dobrou píseň od Pavla Kohouta a FRAK (1. autor - ský konzervativně-liberální divadelní soubor Praha) inscenaci Byt (všichni návštěvníci, ať už divadelníci či veřejnost, byli tímto autorským dílkem nadšeni - hereckou složkou i textem). V sobotu potom pokračovala "Divadelní šance pod střešou" Minipohádkami a Jimem (tato velmi milá a po všech stránkách vydařená představeníčka uvedl dětský soubor ZUŠ Chlumec nad Cidlinou) a inscenací pražského Divadla (bez záruky) - Georges Feydeau: Nebožka panina matka. DŠ pod střešou sympaticky obohatila hradecké setkání převážně mladých divadelníků (veřejnosti bylo poskrovnu, dokonce i místní "Jesličkáři" jakoby ještě prázdninovali).

Odpoledne sehrálo Klicperovo divadlo na své letní scéně Dvojí proměnu + Bramborové divadlo doktora Sakripantiho (režie Hubert Krejčí a Vladimír Morávek). Dle bouřlivého potlesku tím nadchlo zúčastněné divadelníky i nedivadelníky, kteří si nenechali ujít šanci zhlédnout tuto mimořádnou a inspirativní inscenaci (tentokrát bylo hlediště a okolní prostory přímo nabitě), a skvěle tím zahájilo hlavní program DŠ. Pak už se diváci (stále v hojném počtu) a herci rozeběhli po Žižkových sadech a užívali si štědrého zářijového slunce, pohody a divadla. V parku vystoupily soubory Divadlo na kopečku Praha, Divadlo (bez záruky) Praha, DDS TY-JÁ-TR Praha, Divadlo FORCHE Holice, Turnovské divadelní studio, Divadlo Jesličky, Divadelní vlastene-

cký spolek Vlastík Vrchlabí, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou.

Večer se sešli divadelníci i velká část veřejnosti v sokolovně na Novém Hradci Králové - divadelní vytrvalci zhlédli ještě inscenaci Arnalta Lonlöwe Artikulátor, souboj o tlumok (první a původní akční divadlo poesie v podání Nejhodnějších medvídků), všichni společně pak zakončili dvoudenní divadelní maratón veselící (hrála hudební skupina Vyhoukaná sova).

Hlavní tíhu pořadatelství nesl Impuls, středisko amatérské kultury v Hradci Králové. Divadlo Jesličky vzorně hostilo soubory v pátek a v sobotu dopoledne, dále pak mělo své prostory připravené pro "mokrou verzi". Díky spokojených účastníků patří i Tělocvičné jednotě Sokol Nový Hradec Králové (ta poskytla svoji sokolovnu na večerní setkání) a zejména pak Městu Hradec Králové a Okresnímu úřadu v Hradci Králové, kteří akci finančně podpořili.

Ema Zámečnicková

bylo...

Z podzimních víkendových seminářů se zatím uskutečnily dva.

Hlasová výchova na poslední chvíli změnila lektorku, neboť Lucii Noskové přibyla vystoupení. Operativně však za sebe doporučila Janu Konvalinkovou, což byla náhrada více než skvělá. A zdá se, že i paní Konvalinková se do Jaroměře a do tvárných seminářů trochu zamilovala. Chce sem přijet se synem na výlet. Bude vítána. Možná ji pak navštívíme v útrobách DAMU, kde působí.

Seminář Dramatická výchova a strukturované drama pod vedením Radky Svobodové pracoval po přípravných cvičeních s látkou bájných příběhů krále Artuše a s některými jejich atributy. Vzhledem k příznivému spektru přibývajících seminářů se to ukázalo být šťastným počinem. Variacemi dramatického příběhu se to jen hemžilo a staletí ani zeměpisná délka či společenské konvence nebyly překážkou. Díky paní Radce též za písemné materiály a za čas, věnovaný nám před týdenním pracovním pobytem v Anglii.

Karla Dörrová

bude...

Vzhledem k poměrně značnému zájmu o dlouhodobé divadelní vzdělávání připravujeme pro vás

JEDNOROČNÍ KURZ REŽIE,

který by se měl dotknout všech oblastí souvisejících s divadelní režii a měl by volně navazovat na kurz herecký. Úkolem kurzu by nemělo být vychovat z posluchačů hotové režiséry, ale spíše seznámit je se základy režijní profese, s jejími přednostmi i úskalími. Součástí kurzu by mělo být i přemýšlení o divadle jako celku, o jeho funkci a možnostech v dnešní době.

Kurz by byl koncipován jako víkendová setkání jednou za měsíc s letním a závěrečným několikadenním soustředěním.

Jednotlivá témata:

1. Funkce a místo režie ve struktuře divadelní inscenace

- konstituování režie z hlediska historického kontextu
- vývoj režie v dějinách divadla 20. století
- výrazné režijní osobnosti a jejich směřování
- současné postavení režie v divadle konce 20. století

2. Základy praktické dramaturgie

- smysl a funkce dramaturgie a důležitost jejího postavení v současném divadle
- jak se pozná dobrá divadelní hra
- výběr textové předlohy pro daný soubor
- analýza konkrétního textu
- dramaturgicko-režijní koncepce

3. Režijní příprava

- úprava textové předlohy na konkrétní ukázkce (škrtky, přepisy, významové posuny)
- zásady při obsazování jednotlivých rolí
- zadání pro výtvarníka scény, kostýmního výtvarníka, autora scénické hudby apod.

4. Základy scénografie

- základní scénografické pojmy a kategorie
- funkční a estetická stránka scénografie
- základní historické epochy
- spolupráce režiséra se scénografem
- režijně-scénografická koncepce
- zásady scénického osvětlení

5. Druhá fáze režijní přípravy

- režijní kniha

6. Výraz a obraz jako základní nástroje režiséra

- chování a postavení v prostoru
- vzájemný postoj jako výraz a obraz vztahu
- gesto a gestus
- od obrazu k jednání
- linie jednání (průběžné jednání, řídicí úkol postavy atd.)
- jevištní děj a režijní fabulace

7. Dramatická situace

- dramatická situace jako základní stavební kámen inscenace
- analýza dramatické situace z pohledu režiséra
- vnější a vnitřní téma dramatické situace
- průběh dramatické situace
- okolnosti a motivy, téma a motivace jednání v dramatické situaci
- tvorba "mizanscény"
- od dramatické situace k celkové stavbě inscenace

8. Spolupráce režiséra s hercem

- co vše by se měl herec dozvědět od režiséra a proč a kdy
- co by se herec neměl dozvědět od režiséra a proč a kdy
- zkoušení jako tvůrčí proces
- nápady a jejich výběr
- vedení herce režisérem z hlediska celkové koncepce inscenace
- využití možností osobnosti herce

9. Žánry a styly

- praktické seznámení se základními žánry a styly
- typické výrazové prostředky pro jednotlivé žánry
- praktické ukázky jednotlivých žánrů a stylů na konkrétní situaci

10. Samostatná ukázka režijní práce posluchačů

Po vzájemné konzultaci s lektory si každý posluchač připraví jednu či více situací z dramatické literatury, zveřejní svou inscenační koncepci a s pomocí ostatních posluchačů a lektorů tuto ukázkou zrealizuje.

11. Základní pojmy z psychologie

- psychologie jako jedna z důležitých pomůcek režiséra
- základní psychologické pojmy
- psychologie osobnosti
- verbální i nonverbální komunikace

12. Dějiny a teorie divadla

- základní průřez dějinami světového divadla

- základní průřez dějinami českého divadla
- inscenační praxe základních děl dramatické literatury
- základní pojmosloví

Všechna uvedená témata režijní tvorby by měla obsahovat jednak informace teoretického rázu, ale v maximálně možné míře (pokud je to možné) ukázky jejich praktického využití. Umožní-li to okolnosti, budou při praktických ukázkách práce režiséra s hercem (souvisí s kapitolou žánry a styly) přizváni jako figuranti na část výuky profesionální herci.

Výuka některých témat (základy psychologie, dějiny a teorie divadla apod.) bude probíhat průběžně po celý rok.

Posluchači by v rámci výuky měli být seznámeni s principy loutkového divadla, divadla pro děti, dramatické výchovy dětí.

Na závěrečném několikadenním soustředění by posluchači mohli předvést ukázky své režijní práce v mateřských souborech, event. vytvořit krátké inscenační ukázky se svými kolegy.

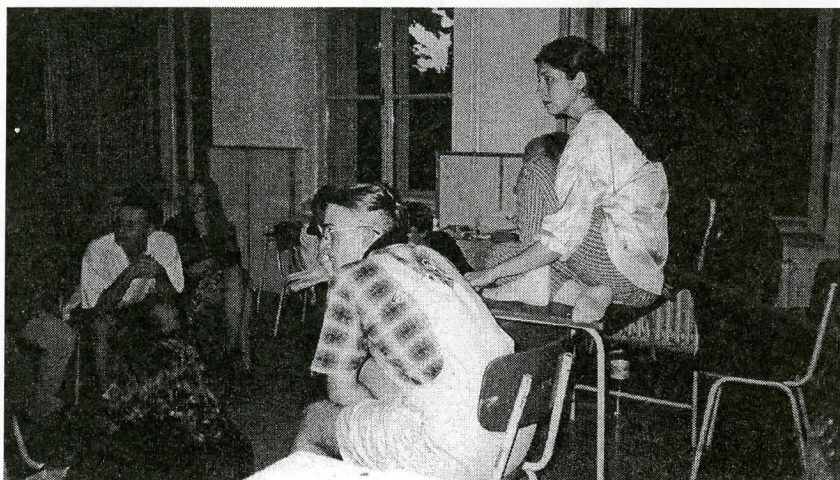
Témata kurzu připravil a kurz by vedl režisér Milan Schejbal, umělecký šéf divadla ABC, s nímž budou spolupracovat i další osvědčení lektorů.

Kurz by byl zahájen v únoru, příp. březnu r. 2000.

Předběžně bylo kurzovné stanoveno ve výši 2 500,- Kč, s možností tří splátek.

Příhlášky jsou součástí přílohy této Hromady v jejím prostředku. Příhlášky je třeba zasílat nejlépe ob-
ratem, nejpozději však do 31. 12. '99.

Těšíme se na váš zájem!

VIDĚLI
JMEDVĚ UŠI,
DVĚ SVATBY

18. 6. '99 jsem v Týništi zhlédla inscenaci Kunderovy (mně neznámé) hry Dvě uši, dvě svatby v režii Evy Drábkové.

Text je nadčasově duchaplný a Eva ho přičíslna svižně. Celý příběh má dva samostatné díly. Dvě uši jsou uříznuté uši žákyňky (později příznačně výzvědné služby), na niž se svede - jak už to v životě tak chodí, to, co vůbec nikdy neudělala. Na tapetě je ředitel, učitelky, intriky, velkášství, pokusy o flirt i vztahy upřímnější, téma hrbení nahoru dupání dolů, svůj part nýmanda a maminčina mazlíčka doma, a rádobý mocipána venku, odvede Starosta - v Týništi evidentně potěšen touhle dávkou až schizofrenní rozpolcenosti - v druhé půli jde skutečně o dvě svatby či spíš podvody, nevěry (motiv ze Žertu je zřetelný) atd. Figurky se Evě podařilo obzvlášť v rolích Starosty, Ředitele, Matky (režisérka sama), Evy ale i dalších vyloupnout zábavné, šťavnaté, plastické. Svižný temporytmus a radost z hraní je velmi zřetelná zejména v první půli.

Divadlo bylo plné, režie vtipně využila živého vystoupení dětí z mateřské školy, i role Školnice, která nás umravňovala už ode dveří.

Byl to neličeně radostný večer.

Skupina Temno, kterou Eva vede, představuje soubor zapálených a poměrně slušně poučených mladých lidí. Eva za to zaslouží dík i obdiv. (Premiére byl přítomen i její syn

David, který prý hru předem rovněž neznal.)

Jana Albrechtová

Divadelní soubor Jirásek, skupina Temno, Týniště nad Orlicí. Milan Kundera: Dvě uši, dvě svatby. Režie Eva Drábková. Premiéra 18. 6. 1999.

ARTIKULÁTOR
RENÉ LEVÍNSKÉHO

Má za sebou řadu repríz, známý je již z minulých sezón a z vystupování na prestižních přehlídkách, včetně, myslím, královéhradeckého mezinárodního festivalu. Objevil se nyní při královéhradeckých Šancích, jako večerní a závěrečné představení v tělocvičně na Novém Hradci, která dříve bývala sídlem ochotnického spolku - hraní v arénovém prostoru a rezignace na zcela nepoužitelné jeviště koresponduje s dobou.

Artikulátor zavítal na Šance díky Emě Záměčnickové, která v představení ztvárňuje roli matky - obdivuhodným fyzickým výkonem coby součásti dekorace v předlouhém úvodu, ale i pak velmi zajímavě, což, počáte jen a jen při Nejhodnějších medvědích a pak již nikde, považuju stran Emina herectví za škodu na národu. Samozřejmě i díky Renému Levínskému, který je odchovancem Eminým a Jesliček a nyní, kromě svého jaderně fyzikálního vzdělání, známým divadelníkem současné alternativní scény - jako spoluinscenátor, protagonista a především renomovaný český dramatický spisovatel ošlehaný větry Cen Alfréda Radoka,

neohroženě spojující tzv. amatérskou divadelní činnost s posláním hlubším, jemuž profesionálové neodolají.

V inscenaci o totalitě jazyka a totalitě vztahů, která neskrývá surrealistické a dadaistické inspirace a prostředky - jimiž se můžete těšit, aniž byste byli nuceni porozumět, scházejí se profesionálové i amatéři, renomovaní výtvarníci, zkušený režisér Akram Staněk, profesionální (dnes) divadelníci nebo studenti tohoto umění (Vít Březka, Klárka Peřinová, Jana Vyšehrádková), neodolatelní naturščíci (Dan Vavřík) a samozřejmě i autor kousku, jehož poetika a filosofie je navýsost současným zkoumáním divadelnosti.

Uvedení Artikulátora na královéhradeckých Šancích bylo skutečně využitou šancí k inspiraci regionální amatérské sešlosti k úvahám nad rámcem ostatních produkcí uvedených ono zářijové odpoledne v Žižkovských sadech - i když ani ony určitě nebyly vatou mezi večerním Levínskému Artikulátorem a úvodním profesionálním Doktorem Sakripantim Klicperova divadla. Je však třeba říci, že ostatní se pohybovalo mezi...

(ag)

Divadelní soubor Nejhodnější Medvědci, Praha: Artikulátor, autor René Levínský, režie Akram Staněk, premiéra 15. 12. 1998

D I V A D E L N Í

PRKNA PRÁSTĚLA

pozv ánka
EJHLE, LOUTKA!

POPRVÉ U KAPLIČKY POD SUTICÍ,
NEZMEŠKEJTE PŘIJĎTE VŠICI!

ŽAMBERK - SOBOTA 28. 8. '99

28. bylo něco krásného

"Staročeská"

Kdysi se zpívalo,
kvítí se vilo,
po Čechách bývalo
hezky a milo.

Zlosyna do pekla
rohatej vzal,
chudýmu kus chleba
bohatej dal.

Návštív nás chvíličku
ty dávný čase,
slyš naši písničku,
potěš nás záse.

Marcipán, párek
a tureckej med,
medvěd, Kašpárek
a začneme hned.

Sousedí, lidičky,
matky a děcka,
smutek je maličký,
ZDE RADOST VŠECKA!

To byl ještě srpen, a v malebném
žamberském zákoutí Pod Suticí,
u kapličky s názvem Ejhle Člověk, se
poprvé rozkukávala akce pojmeno-
vaná Ejhle loutka.

Rozkukávala se nad očekávání
šťastně, neboť nepřišel příval vod,
nýbrž příval diváků. Loutkám i lout-
kářům se tu vedlo náramně dobře;
prostředí krásné, obecenstvo přivěti-
vé.

Oči malých človíčků hltají
všechnu tu podívanou, při níž loutky
ožívají a svým jedinečným půvabem
rozdávají radost. Děti jsou ve svém
živlu. Inu, takováhle potrava je přece
plná vitamínů pro duši a srdce tolik
potřebných. Ku potěše aktérů se však
i nejedna maminka, tatínek či babička
s dědečkem sytí onou dětskou krmí.
A hleďme jak mládnou! Někteří okří-
vají při českých lidových písničkách
a někteří zas v podvečer při dechov-
ce. Však živé muzice a muzikantům
to u kapličky taky pěkně sluší.

A ještě něco je tady k úžasu pří-
tomných, dětí zvlášť. Hrnčířský kruh
a poddajná hlína, která zrovna volá
jaký by z ní byl hezký pucláček,

džbáněček... Jen si to malí hrnčíři vy-
zkoušej, ať víš, že řemeslo je oprav-
dický kumšt.

A honem se zase proskočit, na-
krmit třeba namalovaného medvěda
hadrovými míčky, nebo se strefit na
dřevěnou tyčku kroužkem líp než
táta, nebo si s mámou prohlédnout
obrázky, co tu visí připevněné kolíč-
ky na šňůře. Nakreslily je děti, které
si hrály na staročeskou pouť plnou
perníku a marcipánu, a na to, že při-
jeli kejklíři a komedianti. Hleděly se
totiž dovědět něco víc o časech, kdy
se na návisi zpívalo, kvítí se vilo a po
Čechách bývalo hezky a milo.

Je-li už dostatečně pochválena
chuť jedněch darovat něco ze svého
tvůrčího umu a chuť druhých s libostí
to přijímat, budiž ještě pochváleny
další hody. Takové, které uchystala
myslivecká chata se svými "pány
domáčími" a s "hospodynkami ze
sousedství". Těch neuvěřitelných do-

brot pro mlsné jazýčky za neuvěřitelně mírné ceny! Prý: "Ať se tu lidem líbí a napřesrok přijdou zas."

Konečně tedy díky vám všem, kteří jste dobré vůli hrstky místních nadšenců nedali košem a dvacátého osmého jste snad cosi krásného prožili.

A co byste chodili až napřesrok! Přijďte ještě letos. Do vánoční nálady, "na Štěpána", se u kapličky Pod Suticí chystá vytrubování, prozpěvování, vypravování a "betlémské zátiší" s živými zvířátky.

Olga Strnadová.

Douška:

Tohleto povídání jsem sepsala pro Žamberský zpravodaj, kde jsem připojila doušku s pochválením několika "svých dramatačských dětí", které se mnou v posledním prázdninovém týdnu pro zdar akce pilně pracovaly. Ve východočeské Hromadě chci zas pochválit skvělé loutkáře hradečáky Jirku Polehňu a Zdeňka Tesaře, a Jirku zvlášť, a turnováky Jardu Ipsera a Romanu Zemenovou. Vězte, že prkna praktikáblů pod nimi praštelá opravdu tuze pěkně, takže mě to moje "páchání obecních buditelských skutků" převelice usnadnili. A ač ve své podstatě zůstávám spíše poustevnicí než účastnicí lidových slavností, s nimi "po boku" mně bylo uprostřed bezmála tří set diváků moc dobře. Mají také zásluhu na tom, že teď odpovím všetečnému strýci Karlu Šefrnovi na otázku: "A věříš v sílu loutkového divadla v současné době?" namísto mlčení kladně. Ale protože vím, že Kašpárek chodí pěšky, tak je mi jasné, že má v dnešních časech pořádnou štrapáci. (Já se však spolčím třeba zase s myslivci, aby bylo vidět, co je to obec loutkářská, a že kašpárkům neodzvono.)

Olga Strnadová

CO SE TO V ÚSTÍ DĚJE?

Prohlížíme seznam frekventantů herecké třídy, šest jich je z Ústí nad Orlicí. Do Kurzu praktické režie, pořádaného Artamou, jsou přihlášeni dva z nich.

Odpověď zasílá Martin Malínek.

Divadelní soubor Vicena Ústí nad Orlicí uvedl 21. srpna 1999 v premiéře na zámku v Doudlebách nad Orlicí inscenaci pod názvem "Dám zatknout i policii ..." podle úryvku textu Harpagona v Moliérově Lakomci.

Netroufl jsem si inscenaci uvést pod názvem Lakomec, neboť je v ní něco textu méně a zase přibýlo něco, co Molière nenapsal. Snažíme se jako kočovná společnost Excellente Theatre přiblížit konec 17. století, kloubíme různé prvky divadla té doby, zpíváme, kejklíme, šermujeme, tančíme a nakonec i toho Lakomce hrajeme. Je to trochu více než pouhé představení aspoň v tom smyslu, že co rozprodáme (kdo nám co dá, obrázky, keramiku, červené nosy, perníčky, koláčky atd.), tak to věnujeme na humanitární, charitativní a jiné bohu libé účely. A že už jsme vybrali a rozdali za osm představení přes čtrnáct tisíc Kč, tak to je taky pravda.

A taky si s námi může "zahrát" v této části každý, kdo o to má zájem.

(Taková je vize, že přijedeme třeba do Luže a místní komedianti si zahrají s námi. A proč ne.)

Taky asi stojí za zmínku, že soubor silně omladil, věkový průměr klesl pod třicet let, máme osm debutantů, hraje i pět frekventantů herecké třídy z Jaroměře, máme krásný kočovnický vůz (aj by jezdil) a po představeních v exteriérech jsme už radši vlezli do tepla a hrajeme uvnitř. Ven až zase na jaře, kdy nás čeká "šňůra" až do konce léta. Tak bychom taky rádi slyšeli od těch, co nás už viděli, co a jak, abychom mohli dále vylepšovat a vyplácet do toho roku 2000 co nejlepší představení.

Rád bych také navázal na článek Mírký Císařové o holičské půjčovně a i já potvrdil, co mnozí jistě víte, že paní Šmejdiřová je poklad a moc jí děkujeme za pomoc. Ale těch poděkování by bylo moc a moc, za dobré štace, za předměty co vydražíme, za podporu kamarádům a i vám, že se možná někde setkáme, až potáhneme krajem.

Martin Malínek

kontakt: 0465/ 52 39 27

Divadelní soubor VICENA
Ústí nad Orlicí:
"a dám zatknout i policii..."
(Molière: Lakomec),
režie Martin Malínek,
premiéra 21. 8. 1999
na zámku v Doudlebách

*** KNAPOVSKÉ RADOVÁNKY

"Zveme Vás na příjemné pobyty na dvorečku naší jezdecké farmy v Knapovci v pátek 10. září 1999 v 19.00 hodin." - Přesně tak zněla pozvánka manželů Staňkových, která dále uváděla, že na programu bude "miloučké a hřejivé představení Saši Gregara Podzimní koncert" a "křehká muzika manželů Vedralových z Vysokého Mýta".

Byla jsem tam a musím říct, že to skutečně stálo za to. Milé prostředí, perfektní organizace, příjemné představení, skvělé počasí, parádní muzika, na obloze spousta hvězd a na dvorečku plno diváků - tak nějak se dá ve zkratce přiblížit atmosféra toho večera. Prostě, bylo to úplné kulturní "pošuňáníčko". Jak se mi však podařilo vysлідit - nebylo určité poslední. Takže, pokud se k vám dostane zpráva, že na farmě v Knapovci se zase něco děje, neváhejte a jed'te tam, určitě nebudete litovat.

Agáta Hřůzová

*** FESTIVAL KLICPERŮV CHLUMEC

se ponese ve znamení humoru
a hudby

Letošní 52. ročník pořádá Centrum kultury - agentura Mikan ve spolupráci s městským úřadem a Komerční bankou.

Festival zahájí operetou Mé štěstí má zlaté vlasy divadelní soubor Jirásek Týniště nad Orlicí. Následovat bude představení souboru Havlíček z Neratovic, který sehraje čtyři divadelní aktovky autorů K. Čapka, A. Averčenko, G. Gorina a R. Andersona. Ochotníci z Hořic předvedou hudební veselohru Caesar od V+W s hudbou Jaroslava Ježka. Po několika letech absence se v repertoáru festivalu objeví i hra otce české veselohry

a chlumeckého rodáka V. K. Klicpery Hadrián z Římsů. Tuto rytířskou komedii přiváží soubor z Červeného Kostelce. Závěrečné představení bude patřit domácímu souboru Klicpera, který uvede hudební veselohru Václava Štecha a Miroslava Horníčka Svatba pod deštníky.

Převzato: Hradecké noviny, 14. 10. 1999 (kráceno)

*** Zítřka vypukne divadelní SYMPOSION TŘEBECHOVICE

Muzikálem Zdeňka Podskalského a Karla Svobody s názvem Noc na Karlštejně bude zítřka zahájena přehlídka materského divadla Symposion 99. První inscenaci nastudoval divadelní soubor Čáp z Dobrušky, který měl loni v Třebelchovicích velký úspěch s muzikálem Limonádový Joe. Přehlídka pokračuje příští neděli, kdy se na stejných prknech představí děti a mládež, sdružené při místním kostele sv. Ondřeje. Společně nabídnou hudebně-dramatickou úpravu pohádky Oscara Wildea s názvem Sobecký obr, kterou doplní Modlitbami z archy od Carmen Bernos de Gastoldové.

Převzato: Hradecké noviny, 14. 10. 1999 (kráceno)

*** PARDUBICKÉ POETICKÉ SETKÁNÍ

7. října 1999 se v hudebním sále pardubické radnice sešli mladí recitátoři, kteří se zúčastnili již III. ročníku "Pardubického poetického setkání". Jedná se o neformální přehlídku recitačního mládí, která velmi vhodně obohacuje program celotýdenního Městského festivalu Pardubice - programu plného sportovních, kulturních a společenských akcí.

A jak tedy letošní ročník probíhal? K velké radosti hlavních pořada-

telů, Okresní knihovny -oddělení kulturních služeb Pardubice, se do Pardubice sjelo celkem čtyřicet recitátorů. Kromě studentů pardubických středních škol přijeli též studenti z Litomyšle, Svitav, Hradce Králové, Chrudimi, Nové Paky, Holic, Ústí nad Orlicí.

Porota ve složení Hana Kofránková, režisérka Českého rozhlasu Praha, Renata Klečková, učitelka ZUŠ Chrudim, Lída Mecerodová, herečka VČD Pardubice a Andrej Drbohlav, laureát WP 99, neměla rozhodně lehkou práci, neboť výkony mnoha účastníků byly velmi vyrovnané.

Nakonec si ceny z Pardubice odvezli Kateřina Pecháčková z Gymnázia Ústí nad Orlicí v I. kategorii, Petra Pavelková z Obchodní akademie Chrudim v II. kategorii a Pavel Vršovský z Pardubice v kategorii III. Letos poprvé pořadatelé vyhlásili "Cenu diváka", a tak dali publiku příležitost vyzkoušet si úlohu porotce a rozhodnout o ostatních. Přízeň diváků získali hned dva účastníci, a to Aneta Peterková z Litomyšle a Petr Hochmann z Pardubice.

Jak již bylo řečeno úvodem, pořadatelé nesmírně těší zájem studentů o krásné slovo. Doufají, že i v budoucnu bude o tuto přehlídku zájem a uvažují o dvoudenním setkání, aby byl dostatek časového prostoru na jeden ze smyslů přehlídky - v klidu si pohovořit s odborníky z poroty a vzájemně si vyměnit zkušenosti a postřehy.

Hana Cihlová

*** Písně o lásce a milostná poezie "ZPÍVÁNÍ O LÁSCE"

je nazván pořad hudby a poezie v podání královéhradeckého komorního pěveckého sboru Harmonia nova a členů Divadla Jesličky. Umělecký vedoucí sboru Josef Pícek a učitelka ZUŠ Na Střežině v Hradci Králové Ema Zámečníková spojili sborové písně o lásce s milostnou poezií a vznikl tak pořad o různých pohledech na lásku v průběhu staletí.

Převzato: Hradecké noviny, 14. 10. 1999 (kráceno)

PŘÍHLÁŠKA - EVIDENČNÍ LIST SOUBORU A INSCENACE K ÚČASTI

REGIONÁLNÍ SOUTĚŽ

SOUBOR

Název a adresa souboru (případně zřizovatele):

PSČ telefon okres.....

Jméno a dresa vedoucího souboru:

PSČ

Telefon do zaměstnání: do bytu:

INSCENACE

Název:

Autor: Překladatel:

Dramatizace, úprava apod.: Režie:

Minutáž představení (včetně přestávk): Přestávka : ano - ne

U loutkářských DS druh loutek:

Datum premiéry: Minimální čas na přípravu předst.: min. na bourání: min.

Hrací prostor:

• kukátkové jeviště větších rozměrů, minimálně:x.....m

• kukátkové jeviště menších rozměrů, minimálně:x.....m

• jiný prostor (nebo upravené kukátkové jeviště)

V případě jiného než kukátkového hracího prostoru uveďte rozměry a proveďte jednoduchý náčrt, včetně uspořádání hlediště.

Mimořádné technické vybavení, které je třeba zajistit v místě (piano, praktikáby, tahy apod.) :

Soubor používá vlastní zvukovou - světelnou aparaturu

Maximální počet diváků(pokud je omezen):

Divacká adresa: od dolet

Počet osob nezbytně nutných k realizaci představení celkem:

U souboru mládeže uveďte průměrný věk : Způsob dopravy souboru:

Předpokládaná výše nákladů na dopravu činí: Kč

.....
čitelné jméno a podpis odpovědného zástupce souboru

IMPULS, OKRUŽNÍ 1130, 500 03 HRADEC KRÁLOVÉ telefon: 049/ 46 560, 42 769

Středisko amatérské kultury IMPULS
Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

P Ř I H L Á Š K A

REŽIJNÍ KURZ

Počítá se předběžně s deseti lekcemi, které by probíhaly každý měsíc v jednom víkendu (pátek večer až neděle poledne) a s jedním delším soustředěním. Kurz bude zahájen v prvních měsících roku 2000 (únor/březen).

Uzávěrka přihlášek 31. 12. 1999

Jméno a příjmení:

Adresa:

.....

Telefon domů:

do zaměstnání:

Datum narození:

Člen divadelního souboru (pokud ano):

Absolvované divadelní kurzy, semináře, dílny:

.....

.....

Podpis:

Středisko amatérské kultury IMPULS
Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

P Ř I H L Á Š K A

REŽIJNÍ KURZ

Počítá se předběžně s deseti lekcemi, které by probíhaly každý měsíc v jednom víkendu (pátek večer až neděle poledne) a s jedním delším soustředěním. Kurz bude zahájen v prvních měsících roku 2000 (únor/březen).

Uzávěrka přihlášek 31. 12. 1999

Jméno a příjmení:

Adresa:

.....

Telefon domů:

do zaměstnání:

Datum narození:

Člen divadelního souboru (pokud ano):

Absolvované divadelní kurzy, semináře, dílny:

.....

.....

Podpis:

DIVADELNÍ ÚSMĚVY

Divadlo A. Jiráska Úpice, Jednota divadelních ochotníků pořádá nesoutěžní přehlídku amatérského divadla "Divadelní úsměvy" 15. - 30. 10. 1999. V přehlídce budou uvedena představení:

- DS Jiráskova divadla Hronov; Carlo Goldoni; Poprask na laguně
- DS při MěKS Červený Kostelec; Rudolf Piskáček: Perly panny Serafinky
- DS DK Kroměříž; Dan Goggin: Jeptišky aneb Klášterní škola u nemylosrdných sester
- Nové divadlo Mělník; Lhářka
- DS Jirásek Týniště nad Orlicí; J. Loukota: Mé štěstí má zlaté vlasy aneb Ševcovská opereta
- Divadlo A. Jiráska Úpice; V. K. Klicpera: Ženský boj
- V rámci přehlídky se hrálo i pro školy
- Čmukaři Turnov; J. Ipser, D. Weissová: Kašpárek chodí pěšky
- Studenti Gymnázia v Trutnově: Svěrák, Smoljak: Záskok

Dnes je 27. října a šest představení z osmi plánovaných pro divadelní přehlídku "Úpické divadelní úsměvy 1999" již bylo odehráno. Je tedy možné udělat alespoň částečné shrnutí.

Myšlenka na uspořádání přehlídky vznikla na podzim loňského roku při úvahách nad tím, že spolek má zbytečně mnoho peněz, že ochotnické divadlo v Úpici je již 175 let (Ochotnické divadlo v Úpici vzniklo kolem roku 1824, kdy Jan Záruba, mladík tehdy dvacetiletý, zapůjčil na zřízení Ochotnického divadla dvacet zlatých, které mu podle všeho ještě dlužíme.), že historie tohoto spolku je poměrně slušně zpracovaná do roku 1974 našimi předchůdci, a že by bylo dobré zpracovat zbylých dvacet pět let, do kterých zasáhla moje, dnes již trochu obstarožní generace, dokud si vůbec ještě něco pamatujeme a dříve než zestárneme nebo zblbneme úplně. Přehlídka se tím stala jakousi uzavěrkou celého tohoto období, těchto pětadvaceti let, která, jak jsem k mému

úžasu zjistil (když jsem si prohlédl výstavu, která přehlídku doprovází a kterou vymyslela a nainstalovala Irena Vylíčilová), byla naplněna poměrně bohatou činností. Toto poznání poněkud oťásló mým názorem, že si nemusím celkem nic archivovat, protože to důležité si pamatuji a pro ostatní to stejně nemá příliš velký význam. Přesvědčil jsem se totiž o tom, že ačkoliv jsem se na všem tom dění dost intenzivně podílel, nepamatuji si zřehla nic. Poněkud jsem se za to styděl a polehoučku jsem proklepával své kamarády v přesvědčení, že oni jsou na tom lépe. Dospěl jsem k poznání, že nejsou, přesto, že se někteří (stejně jako já) snažili machrovat a svoji mozkovou nedostatečnost zakrýt. Tedy kromě Ireny, která se musela celou fotodokumentaci probrat, a tím si paměť neobyčejně osvěžila.

Ale nyní se již vrátím k samotné přehlídce a k dotazu Nadi Gregarové: "... jak se vám podařilo zajišťovat návštěvnost a tak podobně, víš, ale ještě něco k tomu, jak se to osvědčilo, jaký je zájem a tak...".

Takže nejprve, jak se nám podařilo zajišťovat návštěvnost.

DS /

název /
klasifikace

Hronov

Poprask na laguně
nedostatečně

Červený Kostelec

Perly panny Serafinky
chvalitebně

Turnov

Kašpárek chodí pěšky
výborně
-představení pro školy

Kroměříž

Jeptišky
chvalitebně

Mělník

Lhářka
nedostatečně

Trutnov

Záskok - představení pro školy
výborně

Týniště nad Orlicí

Mé štěstí má zlaté vlasy
pro nemoc neklasifikováno

Úpice

Ženský boj
předpokládáme dobře

Legenda: - počet diváků

0 - 50 = nedostatečně

50 - 100 = dostatečně

100 - 200 = dobře

200 - 300 = chvalitebně

300 - 400 = výborně

Jak z uvedené klasifikace vyplývá, nejlépe se nám dařilo zajistit návštěvnost na školní představení, protože učitelé, kteří jsou členy spolku, tam prostě ty děti nahnali, což se s ostatními občany udělat nedá a podle toho vypadá i klasifikace.

Odměnou pro soubory byl dlouhotrvající potlesk, který se přítomní členové úpického souboru, zvláště u souborů s nižší kvalifikací návštěvnosti, snažili se mohli natáhnout. Bez ohledu na klasifikaci pak řízek s bramborovým salátem, případně s jinou přílohou (podle počtu účinkujících) a pro režiséra ještě šála s nápisem "Divadelním úsměvům v Úpici 1999 věnuje Pavel Dostál".

K druhé části dotazu "jak se to osvědčilo, jaký je zájem a tak" mohu tedy sdělit, že se to osvědčilo, neboť se potvrdil náš předpoklad, že proti "Esmeraldám" a "Novotám" máme mizivou šanci, že v obci, ve které ještě před padesáti lety působilo na čtyři sta ochotníků, se stav znormalizoval na dnes cca třicet aktivních, a že již konečně zájem diváků v Úpici a okolí odpovídá celostátnímu průměru (tedy podle výše uvedené klasifikace "dostatečný").

A mně nezbyvá, než doufat, že 30. října po našem představení Ženského boje na mne také zbyde řízek s bramborovým salátem, a že pokud se nám příští rok vydaří úpická pout' (na které prodáváme občerstvení), budeme moci přehlídku pořádat opět.

Pavel Švorčík

ŠTRONZO

Zemská přehlídka jednoaktových her a divadla jednoho herce Moravská Třebová, 13. - 14. listopadu 1999
Pořádají Kulturní služby města a DS J. K. Tyla při KS Moravská Třebová a Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové

Program:

- DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou
- Kačenka a Kašpárek pod duchničkou
- ZUŠ Moravská Třebová
- R. Queneau: Stylistická cvičení
- Zdeněk Vrága, Hradec Králové:
- N. V. Gogol: Bláznův deník
- DS Havlíček Neratovice:
- A. Averčenko: Klíč
- Divadlo Jesličky,
- ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
- P. Wodehouse:
- Uvolněné odpoledne strýčka Freda
- R. Nenadál: Hodinka pravdy v ústavu occidentálních literatur
- DS Vydohleděno, Divadlo Jesličky,
- ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
- Větrný mlynář a jeho dcera
- DS J. K. Tyla Moravská Třebová
- Josef Lédl: Jak se máme dobře
- Divadlo (bez záruky) Praha
- Nebožka panina matka
- Profesionální host přehlídky:
- Jiří Pecha: Nejsem svůj pes

LOUTKÁŘSKÁ PŘEHLÍDKA "O CENU MATĚJE KOPECKÉHO"

26. ročník

Divadelní sál Obecní hospody
u Bohouše LIBČANY
LS "BOŽI" Jaroměř
- Povídám pohádku a O lišce
Divadlo "Na židli" Turnov
- O červené Karkulce a O lakomé selce
LS ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou
- Trpaslíci Nosáci a Korálky pohádek
LS "Had" Hradec Králové
- Švec a čert,
POLY Hradec Králové - Pustý les

Arnoldiho herecká společnost se vrací po dvou stoletích

Náchod - Mladí náchodští ochotníci uvedou dnes v Náchodě divadelní hru Únos, která měla právě v tomto městě premiéru roku 1799. Svým vystoupením připomenou, čím se rozptyloval dvůr vévody Kuronského, ale i to, že divadlo může někdy předznamenat skutečné události.

"Únos jsem objevil ve vídeňské dvorní knihovně. Je to typická konverzační komedie z období klasicismu, napsal ji významný dvorní básník Johann Friedrich Jünger. Podle dobových novin ji s potěšením zhlédlo náchodské panstvo, pak ale hra úplně zapadla." řekl k historii objevu Stanislav Bohadlo. K textu hry se dostal už před třemi lety, avšak s uvedením počkal až na kulaté 200. výročí Únosu. Těší ho, že si spolu s mladými ochotníky zahraje, protože mu režisér svěřil dvě drobné role.

Klasicistní hry bývají režijně velmi náročné, neboť stojí hlavně na textu a pomíjejí dramatickou akci. "Text jsme museli výrazně zkrátit, protože v původním rozsahu by komedie dnešního diváka určitě nebavila," uvedl režisér Petr Hašek, který vrací zapomenutou hru na jeviště. Diváky prý komedie pobaví zejména prostořekým humorem.

Únos zhlédlo náchodské panstvo poprvé 14. srpna 1799 v podání ochotnického souboru. Sotva tři měsíce poté zažil zámek málem stejný skandál, o jakém vyprávěla hra: impresárió divadelní společnosti unesl vévodovu dceru Johanku. Milenci stačili prchnout do Erfurtu, tam však byla Johanka zadržena. Vrátila se domů k otci, ale odpuštění se nikdy nedočkala - vévoda ji vydědil. Z milostného románu s Arnoldem jí zbylo pouze nemanželské dítě.

Mladí herci, loňští absolventi zdejšího gymnázia, pojmenovali svůj soubor právě po historicky doloženém impresáriovi Arnoldem. "S Únosem vystoupíme v náchodském di-

vadle dnes v 19 hodin. Další představení odehrajeme už jako kočovní herci, vyrazíme na štace po venkově," uvedl Hašek. V této náchodské divadelní sezóně jde o jeden z nejvýznamnějších dramaturgických počínů, který zároveň prohlubuje nečetné údaje o tříleté existenci zámeckého divadla v Náchodě.

Štěpánka Tůmová

Převzato z MD Dnes 4. 11. 99

Divadelní přehlídka Veselá Říjnová Scénická Revue aneb plyšová kulturní revoluce 19. - 20. 11. 1999

Kulturní dům Střelnice Vrchlabí

Program:

ZŠ Lánov - Mrazík
Divadlo Baf Hostinné - Luděk
Hašek: O rozmazlené princezně
DS Semily
- V + W: Hlava proti mihuli
Závěsné divadlo Jičín
- Mistr Petr Pleticha
DS Brněnec - A. Reynaud - Fourton:
Monsieur Amédée
PREMIÉRA!!!
Vlastenecký divadelní soubor
VLASTÍK
František Ringo Čech:
Pravda o zkáze Titaniku, aneb kdo
jinému jámu kopá - sám do ní padá

Pořadatelem přehlídky je Vlastenecký divadelní soubor VLASTÍK. Má své kořeny v několika vrchlabských spolcích a sdruženích. (Spolek ku založení pomníku Jára Cimrmana SHŠ Rego, Hec klub Poňouk, Cyničti realisté...). V roce 1998 se poprvé sešel a nastudoval hru Víta Vlnase "Polojasno". Jako vlastenecké divadlo se zavázalo hrát hry určitým způsobem vztahující se k českému národu. V nové premiéře se tento závazek odráží již ve jménu samotného autora.

H R O M A D A

PRKNA
BUDOU
PRAŠTĚT

MAČTE
VSTOUPIT!

Vánoční premiéra ve Vamberku

Divadelní soubor Zdobničan Vamberk uvede v premiéře v neděli 26. 12. '99 v 19. 30 hodin B. Thomas: Charleyova teta (v režii Václava Podolského). Zavřete televizi a pojďte do divadla!!!

Přehlídka mladého a netradičního divadla MODRÝ KOCOUR

Historie přehlídky:

Přehlídka vznikla v roce 1996 jako setkání divadelníků Liberecka, v druhém ročníku již byla oblastní přehlídkou a ve třetím získala statut regionální přehlídky mladého divadla s možností doporučit představení na národní přehlídku Šrámkův Písek.

5. ročník:

Letošní ročník je opět regionální přehlídkou s postupem na ŠP. Program doplňujeme špičkovými inspirativními inscenacemi všech žánrů. Uvidíme loutkové divadlo, klasickou činohru, experimentální divadlo, pohádku i pantomimu. Od pátku do neděle nás čeká jedenáct představení a ještě čtyři navíc v pátek pro školy. Hrát se bude střídavě v divadle a v kině (všichni na jevišti). Přehlídka bude jistě pro milovníky divadla velkým zážitkem, jelikož zde budou představení renomovaných souborů. (Kolín, Rádobydivadlo, Liberec, Tyjatr, Medvídci. Na své si přijdou dopoledne i děti.

Termín:

Přehlídka proběhne v termínu 28 - 30. ledna 2000 (1. představení v pátek v 17.00). Ubytování - internát 80,-Kč/noc, klubovna - 20,-Kč/noc. Stravování - jídelna internátu 40,-Kč/jídlo. Večerní posez - restaurace Karel IV.

Kontakt: Petr Haken, Turnov, Koněvova 1003, 0436/312636
Haken@gytu.mikroservis.cz

Škoda, že se nám dosud nedaří získávat zasvěcené informace o pardubickém Východočeském divadle. Byla by tato rubrika, která je pozvánkou na profesionální divadla v regionu kompletnější. O Pardubicích víme především to, že tam byl odvolán ředitel a nový ustaven. Je jím Petr Dohnal, dlouholetý člen VČD. A protože i ředitel VČD dostává Hromadu, věrme, že se v budoucnu setkáme na jejích stránkách i s informacemi o tomto divadle.

V Hradci Králové u Klicperů zato oslavili začátek sezóny připomínkou 50. výročí vzniku jako profesionálního divadla, tedy stálého souboru v místě, a zároveň 115. sezóny v budově. Bylo to slavné a navíc šílené - režisér Vladimír Morávek sebral i pražské kritiky, aby se coby herci prezentovali v Hamletovi. Snad dvanáct jich přijelo a sezkoušelo s herci normálními třetí jednání tohoto kusu - Just, Pavlovský, Tichý, Kříž, Jungmanová... A při tom žádná recese, snad jen na počátku se to tak tvářilo. A chlapi z Boni pueri k tomu zpívali, truchlili a chodili průvodem, venkoncem a nakonec parádní divadlo dramatické, tak jak to Morávek umí. Ne náhodou dostal letos tento umělecký šéf KD i všechna ocenění slovenská, řečená Dosky (u nás Ceny Thalie apod.), a to za svou režii Macbetha v Nitře.

Kromě toho, že Klicperovo divadlo bylo úspěšné v Praze, kam delegováno s Learem jako "divadlo roku" přímo na Hrad, bude v Hradci Králové hostit až do Vánoc řadu divadel pražských, už koncem října beznadějně vyprodaných. Na co však divadelníky a čtenáře Hromady nutno upozornit a co by si neměli nechat ujít, je samozřejmě již třetí verze Pitínského Betlému (při premiéře před třemi léty jsem řediteli Zemanovi prorokoval, že to bude dlouholeté vánoční zboží, a hle, stalo se!), z novinek ostatních, kromě Večera tříkrálového od Michala Dočekala (pěkný nářez!) se samozřejmě upíná podzimní pozornost k Maryše, po pravdě však "Mařce" čili "To máš za to, bestijó!", již ustrojil s poetikou sobě vlastní neúnavný V. M., k vidění jsou i Námluvy, Svatba a pak výročí - ohlasy nejrůznější a proto patří se vidět, a konečně další premiéra, Pokoušení od pana prezidenta, který v Hradci Králové přítomen na prvních čtených zkouškách a bude (samozřejmě s ochrankou) i na premiéře. Chystá ji režijní havlolog Andrej Krob.

A pokud jste ještě nestihli - Král Lear, Rusalka, Mistr a Markéta, Ženitba, Hrabě Pálfy i Bramborové divadlo, stejně jako Hlu-pák Gimpl, Máj i Třígršová opera stále na repertoáru - hlediště Klicperova divadla vždy plné, lístky si opatřujte včas. Konečně, na průkazku VSVD je poloviční sleva!

P.S. Ani na Drak nezapomínejme, i když představení ve večerních hodinách je poskrovnu, pořád draci někde létají po světě. Na repertoáru jest Malá mořská víla, Jé! Kdo to je?, Tři zlaté vlasy, O Sněhurce, Malý, Velký Klaus, a chystá se premiéra Černošských pohádek.

Saša Gregar

ŠKOLA
HROU

byla založena v říjnu 1992 při Středisku kulturních služeb. V podstatě navazovala na Divadelní školičku, kterou po revoluci ve Svitavách založil Matěj Šefrna, ale ta postupně zanikla.

Školička byla založena jako alternativní zájmová škola se zaměřením na dramatickou výchovu a divadelní aktivity dětí a mládeže ve městě a okolí. Zní to honosně, ale v podstatě to znamenalo pravidelnou výuku pro děti v mládeži v odpoledních hodinách (podobně jako ZUŠ) a navíc organizování vzdělávacích akcí, seminářů, divadelních dílen, letních divadelních táborů apod.

Za zmínku stojí, že provoz a činnost Dramatické školičky (včetně platu jednoho pedagogického pracovníka) jsou hrazeny z rozpočtu města, a to prostřednictvím Střediska kulturních služeb. Myslím, že to svědčí přinejmenším o osvědomlosti městské radnice, i když bezesporu mají největší zásluhu na zřízení Školičky Karel Šefrna (mimořádně člen městského zastupitelstva) a Petr Mohr - ředitel Střediska kulturních služeb, při kterém Školička pracuje.

Začínali jsme v prázdné, nezařízené místnosti, o kterou jsme se dělili ještě s místní dechovkou. Postupně se rozjela pravidelná výuka - měli jsme kolem třiceti dětí ve věku od sedmi do čtrnácti let, které pracovaly ve

DRAMATICKÁ ŠKOLIČKA
VE SVITAVÁCH

čtyřech třídách. Kromě toho se rozjely dlouhodobé kurzy dramatické výchovy převážně pro studenty SPgŠ. (Absolventky tohoto kurzu dnes působí ve Školičce jako odborné lektorky různých seminářů, dílen nebo letních táborů.) Dále jsme začali pořádat soutěže a letní dětské divadelní tábory. Je toho za těch sedm let činnosti Dramatické školičky na kontě poměrně dost, zvlášť když vezmeme

v úvahu, že jsem jediným stálým pedagogem, což je momentálně také naším největším omezením, neboť mé časové možnosti určují i rozsah výuky a činnosti Dramatické školičky. Situaci však nevidím nijak černě. V loňském roce začal se Školičkou externě spolupracovat Karel Šefrna a také bývalé absolventky DŠ - Monika Formanová a Zdeňka Henslová, se kterými do budoucna počítáme jako s novými pedagogy. (Obě dívky momentálně studují JAMU v Brně - obor dramatická výchova.)

V současné době navštěvuje Školičku na 50 dětí a mladých lidí ve věku od čtyř do třidvaceti let. Věková hranice se poměrně rozšířila. Začínáme v přípravných třídách s předškolními dětmi. V loňském roce se nám podařilo získat ke spolupráci i rodiče nejmenších dětí - vznikl tak docela zajímavý projekt - divadelní představení "Neplač, mocho-můrko", kde vystupují děti společně se svými rodiči. Ostatní třídy pracují samostatně, ale přiznám se, že by se mi moc líbila myšlenka propojování práce dětí s jejich rodiči. Locoos už naznačuje, že by se to snad mohlo i podařit - např. Karel Šefrna režisérsky spolupracuje s třídou bývalých Zlobivých dětí (13 - 15 let), kde už léta pracuje jeho dcera Pavla, třída Bruncvíků (8 - 12 let) chystá

v listopadu premiéru představení Středa nám chutná, kde vedle dětských rolí budou hrát i dospělí - např. vedle Terezy Šefrnové by měl hrát i její otec Matěj. (A to přemlouvám ke spolupráci ještě další rodiče a dospělí.)

Věkově se činnost Školičky rozšířila i na středoškoláky a vysokoškoláky, ale to jsou skupiny, které pracují samostatně - většinou na autorských představeních.

To podstatné, o čem jsem se ještě nezmínila, je přestavba Dramatické školičky a vybudování divadla TRÁM ve Svitavách. V roce 1997 vyčlenilo město ze svého rozpočtu zhruba 4, 5 miliónu na rekonstrukci budovy Střediska kulturních služeb, kde přestavbou bývalých kanceláří SKS vznikl nový divadelní prostor - sál asi pro sto diváků, který sousedí s novou učebnou Dramatické školičky. Divadlo TRÁM tak splatilo dluh města, neboť komorní divadlo ve Svitavách po mnohá léta chybělo. Od prosince 1997, kdy bylo divadlo otevřeno, se tak mohou konat pravidelná odpolední představení pro děti a večerní klubová představení a koncerty pro mládež a dospělé.

Díky tomu, že má město nový divadelní prostor a Školička místo, kde se dá zkoušet a hrát, mohou vznikat divadelní představení, ke kterým dříve nebyly podmínky. Dobré divadelní zázemí se už začíná odrážet

i v množství premiér, které se chystají.

Držme si tedy palce, ať nás to spolu nepřestane bavit.

A motto?

"Máš-li děti a nemáš-li majetek, neh je vyučiti v umění, neboť tak nejlépe obhájí svoji chudobu..."

Hádej, kdo to řekl!?

Jana Mandlová

Jana Mandlová

Jana Mandlová

absolvovala

- v roce 1984 - 1986

lidovou konzervatoř dramatické výchovy v Brně - Lužánkách, vedoucí Jindra Delongová, Sylva Macková a Dana Svozilová,

- v roce 1986 - 1988

lidovou konzervatoř loutkářství, kterou v DRAKU v Hradci Králové vedl Jan Dvořák a Karel Šefrna,

- v letech 1992 - 1998

absolvovala katedru dramatické výchovy DAMU Praha, byl to druhý otevřený ročník distančního studia s vedoucí E. Machkovou.

Své nabývající vzdělání postupně uplatňovala ve svých zaměstnáních jako

- metodička slovesných oborů OKS ve Svitavách v letech 1984 - 1990 si vymyslela a pořádala řadu seminářů, kurzů, dílen a přehlídek, prostě na co byly peníze a síly, a sil bylo hodně a s penězi se to vždycky nějak udělalo;
- jako odborná pracovnice Institutu dětí a mládeže MŠMT v Praze v letech 1990 - 1992 pořádala mimo jiné národní přehlídku dětských recitátorů a recitačních kolektivů (tehdy v Mělníku a v Ústí nad Orlicí) a kurzy dramatické výchovy a vedle toho vedla dramatické kroužky;
- a vrátila se znovu do Svitav, o tom, co dělá a co se jí podařilo, píše ve svém článku o Školičce.

A protože je taky vyučená loutkářka, bylo vyloučeno, aby se minula se souborem "C". Jejím prvním představením byl Edward v roce 1987, pak už vystupovala ve všech s výjimkou inscenace Trakař, aneb velké vynálezy v roce 1991. Za svoji poslední roli Lišky v představení Bystrouška Liška byla oceněna Cenou za herectví na loutkářské Chrudimi v roce 1998.

-red-

VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLIDKÁCH

VÝCHODOČEŠI NA JIRÁSKOVĚ HRONOVĚ

Letošní Hronov se mi jevil a ještě teď, kdy v září na chalupě tyto řádky píšu, jako velmi příjemný. Nebylo si- ce příliš vyčnívajících špiček, ale ani žádných velkých propadáků. Úroveň byla vyrovnaná, program pestrý, přínášející nejrůznější podněty. Diskutovalo se hojně a ve velkém počtu. I když si myslím, že právě tady je prostor pro případné nové koncepční řešení, skoro mi to někdy v tom plném sále začalo připomínat slavné doby hronovských diskusí. Kluby pracovaly úspěšně (což bylo vidět na závěrečné předváděčce) a jejich účastníci se chovali kultivovaně a nepouštěli hrací prostory při představeních s boucháním dveří, jako v některých letech. Do provozu byl dán nový sál přístavby divadla, a i když k němu mohou být nejrůznější připomínky, přeci jen je to lepší než dusné doby Slávií a Sokoloven (i když i ty měly svůj půvab). Hronov byl už na první pohled převážně mladý, a to jak věkovým průměrem souborů, tak převážnou částí návštěvníků. (Generační obměna začíná být opravdu razantní.) Zatmění slunce jsme ve zdraví přežili. Jak říkám - žádný velký průšvih - naopak příjemno.

Myslím, že Východočeši k té příjemné atmosféře dost vydatně přispěli. Nejen tím, že byli početně výrazně zastoupeni (z dvaceti tří představení odehraných v hronovském divadelním týdnu jsme se objevili celkem sedmkrát, s pěti představeními v hlavním programu, jedním v předvečer a jedním na závěr), ale především charakterem představení, která vesměs přinášela úsměv a pohodu. Pravda, malinko z toho vybočovala Svatební

košile K. J. Erbena, hradeckých Jesliček a Saši Gregara s jeho půvabnými mladými svěřenkami. Ale právě v tomto podání se tento malý literární skvost s "hororovými prvky" jevil jako studánka vody čisté, tudíž harmonizoval duši a vracel nás někam k pramenům, kde slovo má ještě svou váhu a pravdivý rozměr. A to je také očistné a příjemné.

Mile mne překvapili již v předvečer hronovští. Už jsem moc velký zážitek od Poprasku na laguně C. Goldoniho neočekávala. (Snad za to může častá frekvence hranosti a množství inscenací, které jsem viděla.) Ale Mirkovi Houšťkovi se podařilo obrátit všechny představitele především k herecké akci, k přirozenosti projevu, radosti a bytí na jevišti. Tím vynikly některé všeobecně platné kvality textu, opírající se o stále trvající lidské hodnoty. Na jevišti bylo mimo známých trvalých hronovských hvězd i několik nadějných mladých. A já jsem měla obzvláštní potěšení, že jsem po mnoha letech viděla na jevišti opět Karla Tošovského, jednoho z nejtalentovanějších východočeských hráčů bohužel již dob minulých, a zjistila jsem, že jeho talent nezplněl. V inscenaci byl naznačen i zajímavý režijní výklad, zejména v postavě soudce v první polovině představení, ale síla inscenace byla především v herecké práci.

Opět zazářili loutkáři. Především to byli turnovští Čmukaři. Jejich Kašpárek chodí pěšky autorů Weissové, Ipsera, Zemenové (poslední dva v akci i na jevišti) získal dokonce "prestižního" Zlatého Aloise, cenu, v jejímž udílení ještě dozrívá její neformální, recesní počátek, ale která se stává postupně i jakýmsi měřítkem skutečných hodnot. A Čmukaři opět: osobitý, chytrý humor, absolutní loutkářské myšlení, suverénní bytí na

jevišti, a tentokrát k tomu ještě pro mne až trochu nostalgickou vzpomínku vzbuzující návrat Kašpárka. Můsím říct, že ten Ipserův Kašpárek, ušmudlaný a neohrabaný, je mi milejší. Ale to všechno jen jako základ pro osobitou čmukařskou divadelní výpověď. Úspěch obrovský. A u těch, kteří je neznají (kupodivu i tací se najdou) údiv nad tímto neopakovatelným divadelním fenoménem. Snad by se dalo uvažovat, která ze z těch povídek byla lepší, která horší, jak fungoval celek a jestli si Kašpárek a proč v závěru zatroubil. Nějak se mi to ale zdá zbytečné. Šťourat nebudu.

Další loutkáři - pro mne velké a milé překvapení - Bifule ZUŠ Jesličky! Dostali mne již při osobním, rodném vítání návštěvníků před představením a završili to nanukem, který o pauze prodávali. Byla jsem naladěna pozitivně. Leč ouha! Originální základ představení BIO Dezilusion jsem samozřejmě pochopila, leč miniaturnost klíčových scén, hraných v retro stylu kina počátku tohoto století mi nedovolila vzhledem k velikosti sálu a místu, kde jsem seděla, užít si to dokonale. Ti kteří viděli a slyšeli, řičeli rozkoší. Závíděla jsem jim. Dokonce jsem si pak přečetla, že toto představení bylo vztahováno k atmosféře tohoto století končícího v souvislostech širších. Doufám, že představení někdy uvidím v Jesličkách. Sednu si určitě blízko!

Dvanáct opic z Litomyšle se vřítlo na hronovské jeviště oslabeno o svého leadra, Ondru Drbohlava, který byl tou dobou v Anglii. Snad to bylo také proto, že se mi z představení nějak vytratila skutečná hravost a více jsem vnímala poněkud vyprázdňenou formu. Ale přesto - byla to hra inteligentní, poetická, dryádnická, sympaticky mladě odvážná až provokující. Psychologia Phantastika má ve

svém základě především texty Paula Kleea. Opice ukázaly mimo jiné také to, že převedení poezie na jeviště může být divadelně zábavné.

Východočeši byli zastoupeni i v oblasti tanečního divadla. Tentokrát vystřídaly osvědčený C Dance z Ústí nad Orlicí dívky z tanečního oddělení ZUŠ v Červeném Kostelci. Jejich vystoupení svědčilo o technické vybavenosti, uvolněnosti, ba i radosti z pohybu. Mělo zajímavou choreografii. Přesto však zůstalo v rovině pocitů, estetických zážitků. Sdělnost i myšlenka (i když v tanečním divadle vždy jednoduchá a zjednodušená) zůstaly v rovině jakési abstrakce. Myslím, že ani přínosnost pro oblast divadla, tak jak jsme ji vnímali např. u C Dance, nebyla tak průkazná.

Na závěr zážitek ojedinělý. Opereta na Hronově! Hudebně disponovaný soubor ze Světlé nad Sázavou přijel po dřívějším úspěchu s operou V. Blodka V studni tentokrát s operetou O. Nedbala Polská krev. Je třeba ještě podotknout, že jeho účast umožnilo i masivní vlastní finanční přispění. Režijně to uspořádala opět Lída Honzová. Muzika fungovala, dočkali jsme se v některých případech i velmi slušných pěveckých výkonů, bylo se na co dívat. Opereta světelských však nikterak nepřekročila hranice svého žánru a otázky své existence v současné době nepoložila. Já sama nemám osobně pro tuto oblast divadla příliš pochopení, ale i v Hronově si představení našlo své nadšené diváky. Nastudování tak náročného opusu v amatérských podmínkách je však třeba každopádně ocenit. K příjemnosti Hronova, citované v úvodu těchto řádek, představení jistě přispělo.

K východočeské účasti by bylo možné přičíst ještě leccos. Tři lektory z pěti v diskusním PC klubu, další dvě představení východočechů v parku (náhodské gymnazisty s drásavou osobní výpovědí a veskrze pohodovou a příjemnou Slávku Hubačkovou s jejím představením), aktivity hronovského souboru a místních organizátorů. Myslím, že Východočeši na Hronově ostudu v žádném případě neudělali. Přispěli k jeho příjemnosti, ale i k rozvíjení otázek, které se nad Hronovem objevují.

Mirka Císařová

ZLATÝ ALOISEK JE SRNKA

Ukázalo se, že když už jsme si oceňování na Hronově zlikvidovali, musíme si zase nějaké udělat. A tak "profici" na Hronově, shromáždění kolem Z. A. Tichého, vymysleli před několika lety cenu s velmi volnými pravidly k udělování, s notnou dávkou recese ale i jakéhosi měřítka zvláštního ocenění hronovských osobností. Pravdou je, že udělení

ceny Zlatého Aloise se postupně stává chca nechca i oceněním jaksi prestižním, zhusta oceňujícím skutečnou kvalitu.

Letos k ceně přibyla cena druhá. Zlatý Aloisek! Jakákoliv, byť úplně volná pravidla pro jeho udělení se mi nepodařilo vypátrat. Pravdou však je, že byl po posledním hronovském představení na schodech hronovského divadla udělen profesorovi Císařovi. Zatímco já jsem prohlásila ohromeně při pohledu na umně vyřezávanou srnku, která udělení ceny hmotně potvrzuje, že něco takového opravdu doma ještě nemáme, profesor Císař zcela oněměl, ba dokonce byl i v rozpacích. Pravda, ani jsem se mu nedivila. Ona srnka však od srpna trůní v našem bytě na polici a opravdu velmi se tam vyjímá! Kladu si otázku, za co, soudruzi, za co jste mu to udělili. A tak jsem došla k závěru, že asi za to, že se ještě dva dny před zahájením JH obětavě potil na chalupě v posteli s horečkou, aby mohl odjet na Hronov a dostát svým závazkům. Jako doklad přikládám fotografický dokument. Myslím, že už to, ale i leccos jiného stojí za ocenění. Nejen Zlatým Aloiskem.

Mirka Císařová

První držitel Zlatého Aloiska, prof. PhDr. Jan Císař, CSc

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM 1999

Poznámka na okraj

Východočeši na letošním Krakonošově divadelním podzimu absentovali. Není to ale prvně. Ostatně s nominací na tuto národní přehlídku byly vzhledem k úrovni venkovských souborů na našem území obtíže vždy. Soubory typu Bystrého a Meziměstí, které byly po jistou dobu stálíci na východočeském venkovském divadelním nebi, již dlouho nemáme. Aby se situace zlepšila, vyžadovalo by to nejen dlouhodobou a náročnou péči v těchto dobách již téměř nerealizovatelnou, ale i nové vůdčí osobnosti venkovského divadla. Je možné, že se časem objeví, protože se mi zdá, že se v době "porevoluční" právě venkovské soubory značně aktivizují. To, že plní zatím především svou funkci společenskou (nikterak ji nepodceňuji, naopak) než by dosahovaly výsledků pro účast na národní přehlídce potřebnou, není zase až tak důležité. Je možné, že ale právě z tohoto zázemí se postupně některé soubory k této metě dostanou. Bude důležité, aby jim zůstaly možnosti pro vzájemné kontakty a nabídka rozšiřování vlastních obzorů. Kdyby nic jiného, tak především tuto možnost jim nabízí nově koncipovaná východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů, která se letos prvně uskutečnila v Dolanech, a pevně doufám, že tam bude zdárně pokračovat. A právě na této přehlídce došlo k situaci, pro Východočechy doposud nevídané. Vzhledem k regulím, které dává ústřední soutěžní řád, účastnil se jí i soubor nevýchodočeský. Zúčastnil se a zvítězil. Zvítězil právem. Právem kvality, nikoliv příslušnosti k území. A svůj úspěch potvrdil i na národní přehlídce ve Vysokém. Na návrh poroty byl totiž soubor z Libice nad Cidlinou s inscenací Horníčkovy hry Dva muži v šachu nominován na Jiráskův Hronov 2000. Ač soubor nevýchodočeský, fandila jsem mu. Lecčemus by se na té inscenaci mohli venkovské soubory přiučit. A nejen soubory venkovské. Tak vlastně nevím. Východočeši to sice nebyli. Ale přehlídka z východočeského území dodala ná-

rodní přehlídce její letošní nejvyšší inscenační kvalitu. Co zbývá? Prostě - Východočeši, snažte se. Kdo umí, umí.

Mirka Čisarová

P.S.

Musím se ale přiznat, že mému bývalému metodičkovskému srdéčku je to přeci jen trochu líto. I hlavu si s tím lámu.

TENTOKRÁT NIKOLIV NA JEVIŠTI

*Z deníku frekventantky
kurzu praktické režie (KUPR) ve
Vysokém nad Jizerou*

Pátek 8. 10.

Když jsme se v pátek večer sešli na "půdičce" Krakonošova divadla, měli jsme za sebou představení ochotnického spolku Klicpera ze Sadské a před sebou týden práce v KUPRu. Na půdičce se tlačilo dvacet tři osobek z různých míst naší země s nejasnou představou o tomto týdnu a s různými představami o divadle. Ten večer tam každý seděl se svými obavami, ostychem a touhou vyniknout a každý seděl za sebe a sám. Zítra už na sebe budeme vědět spoustu věcí: že Lenka nerada houskové knedlíky, Tereza studuje rusistiku a Honza z Prahy, když si neví rady, bouchá dveřmi. Ale teď - začínáme!

Sobota

Maruška Poesová kácí náš svět iluzí a nevědomostí. V sobotu ráno se představujeme. Každý vypovídá o sobě toliko co chce, aby o něm druzí věděli. Ale i to, že vypovídat o sobě nechce - ať chce či nechce - o něm cosi vypovídá. Představovali jsme se beze slov, pouze pohybem a gestem a přesto jsme toho o sobě řekli víc, než nám snad bylo příjemné.

A odpoledne přišla dramaturgie a Kateřina Fixová. Káťa nás zbavila iluzí okamžitě a dokonale: pravda o divadle neexistuje; dozvíme se, co si o divadle myslí Fixová, ale nikoliv, co si o divadle máme (předpisově) myslet my. Setkáme se s lidmi, kteří divadlo dělají dobře, získáme snad větší tolerantnost a snad se naučíme lépe komunikovat, ale POZOR! Kurz nás nenaučí dělat divadlo!!! ... vzpomínali jsme se z toho do konce týdne.

Neděle

Dramaturgie našeho vysokého týdne už bude pořád stejná(!): Shakespea-

rův Sen noci svatojánské. Každý den čteme a přemýšlíme a vymýšlíme "co tím autor chtěl říci...". S Maruškou hrajeme "hry o důvěře", moc je potřebujeme. Potřebujeme vědět, že mezi sebou nemáme co ztratit, že mě tady všichni berou, že tu nevádí udělat trapas.

Pondělí

Pracujeme ve dvou skupinách, abychom měli více prostoru k sebevyjádření. S Maruškou hrajeme "slepárny" a na závěr jsme vyplivli své pocity tří vysokých dnů na papír. Libovolně jsme mohli s ním nakládat - mačkat, žehlit, trhat, skládat, cupovat a jakkoli tvarovat v osobitý umělecký tvar, umístit jej do prostoru a zahájit vernisáž. Naše artefakty nás doprovázely po zbytek celého týdne, výstava končila v neděli 17. 10. 1999. Vernisáží skončilo naše hraní s dramatickou výchovou, bude nám chybět. Ale zaplať pánbůh, že jsme ji měli hned v prvním týdnu kurzu - jsme jiní, jsme parta.

Úterý

Máme pocit, že už se známe dlouho. Od rána pracujeme na dramaturgii, odpoledne máme první přednášku z dějin divadla profesora Čisáře. Pan profesor je skvělý člověk. S kávou v ruce, s brýlemi v kapse a nosním přízvukem nás provedl ve čtyřech lekcích letem světem historií vzniku a vývoje divadla a prosím! vždy spatra.

Středa

Dny jakoby se sobě podobaly: dramaturgie, dějiny divadla, večer představení v Krakonošově divadle a po představení "půdička" - soukromý rozborový seminář odehraného představení. Zpočátku začínáme s kritikou opatrně, ale čím lépe se známe, jsme odvážnější. Učíme se formulovat, pojmenovávat, hledáme nedostatky, z kterých bychom se poučili. Hledáme podstatu, zkoumáme prostředky, režírujeme nanečisto a vdechujeme divadlo.

Čtvrtek

Konečně jsme se dočkali! Viděli jsme v Krakonošově divadle představení, na které budeme rádi vzpomínat, které nás potěšilo, pohládilo, polaskalo, zasmálo jsme se a spadla z nás tíha předchozích, méně vydařených večerů.

Pátek

Omyl! Dramaturgie tohoto týdne nebyla nuda. Máme pocit, že Shakespeare je hratelný autor, že náš "Sen" lze hrát o tisíce tématů a že čist divadelní text je báječné dobrodružství. Po "půdičce" náš den nekončí. Odcházíme do obecní hasičárny, naší "hasičárny". Setkáváme se tu

se souborem večerního představení, tančí se a klábosí až do rána - o čem jiném než o divadle, a utužují se mezilidské vztahy - i mezi frekventanty kurzu.

Sobota

Je neuvěřitelné, že jsme ten týden prožili v tak hektickém tempu a je neuvěřitelné, jak nás poznamenal. Je však ještě neuvěřitelnější, že ten týden vydrželi místní pořadatelé. Před místním ochotnickým divadelním souborem se v účtě a s hlubokou úklonou skláníme a mají náš velký obdiv: jako hostitelé jsou skvělí a pozorní. Celá přehlídka je výborně připravena, zorganizována, pamatuje se na všechny "maličkosti", které činí festival festivalem, nechybí zpravodaj, vítání souborů, výzdoba města. A když se zvedne mlha a vyjdete z Krakonošova divadla, připadáte si jako v pohádce s nechtutně kýčovitou kulisou krkonošského panorámatu. Za rok rádi ve Vysokém na shledanou!

Jana Staňková

ŠUMPERSKÁ DÍLNA POPÁTÉ

Opět ožil šumperský kulturák a okolí, letos oproti loňsku o týden později. Národní (ale i mezinárodní) divadelní dílna proběhla v době od 20. do 29. srpna. Změna termínu zapříčinila jednak poněkud tvrdší podmínky pro práci v parku - nejen noci, ale i dny bývaly chladné, jednak rozptýlení v podobě mezinárodního folklórního festivalu, který letos začínal ve stejný den jako dílna.

Z šesti naplánovaných skupin se sešlo pouze pět - lektor dílny A se nedostavil, zato lektor D se dostavil v změněné podobě i pohlaví.

Tedy dílny jak šly podle abecedy: B - Šerm a akce na divadle, již po čtvrté vedl Petr Nůsek - Sacher. Náplň týdne byla pestrá jako každý rok. Správný šermíř gentleman vstane v osm a radostně vyběhne na rozcvičku. Potom si dá šermířský trénink a zjistí, že by potřeboval ještě sto "Šumperků", aby z něj byl šermíř. Nezalekne se a statečně bojuje v italské škole, jejíž střeh je zatraceně hluboký. Večer nezvedne püllitr a jde spát. Pikantností letošního běhu byla dobrovolná zkouška pevné vůle - jednodenní hladovka. Účastníci jednotlivých tříd tuším neskrývali obdiv

silné skupině B. Šerm není jenom tělocvik, patří k němu také ošetřování zbraní (každý rok potřebují vyčistit), vývoj jednotlivých šermířských škol s atmosférou a romantikou středověku. Příkladem byla historická hostina, která se již stala příjemnou tradicí. Téma dílny bylo společné s Jožou (třída E) - Romeo a Julie. Bylo uchopeno, zpracováno a výsledkem byla závěrečná exhibice - šermířský cirkus Montek a Kapulet. Nutno se ještě zmínit, že z vybraných nejpracovitějších účastníků této dílny vzniklo sdružení ŠEREDI, které se zabývá, jak název napovídá, šermem a divadlem.

C - Pantomima a nonverbální divadlo, potřetí Michal Hecht. Dílna velmi oblíbená, opět přeplněná (osmnáct frekventantů). Letos si Michal vymyslel pro svůj team těžký oříšek, Bulgakovův román Mistr a Markétka. Bojovali s ním celý týden a výsledkem bylo ucelené představení se světly, hudbou a kostýmy. Dalo by se přiblížit jako dosti zjednodušená pohybová ilustrace složitějšího (v poslední době lákavějšího) románu.

D - jako Dočekal? Nikoli, D jako Viktorka Čermáková, půvabná náhrada, která měla před sebou nelehký úkol. Zvládnout deset děvčátek okolo patnácti a dva chlapce, poněkud starší. Jak jsem vystopovala, východiskem pro práci měly být situace ze života. Nakonec se vykristalizovalo téma "sny mladých dívek". Závěrečné vystoupení mělo dvě části, první, v alternativním prostoru jakéhosi sklepení, připomínala pouťové domy hrůzy, pamatuji si hlavně hysterický jakot dívek, který jim velmi šel. Druhá exhibice nebyla vůbec strašidelná, nýbrž nadmíru vtipná. Dívky zcela spontánně ventilovaly své sny o mužích, které jim všechny do jednoho ztvárnil Jiří Havelka, student režie. Líbil se mi nadhled dospívajících dívek i jejich náhled na problematiku, pro ně tak citlivou.

E - neboli Jožo Krasula popáté. Jako každý rok se zabýval "pitvou" zvoleného díla, letos "Romčí a Julči". Pro něj a jeho tým to byl úkol asi příliš lehký, neboť jim zbyl čas na fórký, které si dělali z tvrdě pracujících šermířů. (Přiblížím. Součástí jejich exhibice byla velmi pečlivě vymyšlená a provedená parodie Petra Nůska a jeho černé družky Dáši.)

Seminář je nazýván dramaturgicko-režijně herecký, takže na své si přijde úplně každý.

F - pod tímto písmenem se skrývala dvojice Uršuly Kurkové a Zbyška Čudeka, kteří dorazili až z Českého Těšína. Pracovali Szmauzovou metodou, kterou používají v Těšíně (Založili Szmauzovu obec divadelní). Náplň dílny byla komunikace mezi herci, uvědomění si sama sebe, uvolnění, relaxace. Výchozí text, pozor, telefonní seznam. Výsledný divadelní tvar předvedli na závěrečné exhibici.

Co se letos oproti minulým dílnám změnilo a co by se mohlo změnit. Je opět jiné ubytování (lepší) i jeho cena (trochu vyšší). Náplň doprovodných večerů byla poněkud méně pestrá, tvořily ji převážně filmy k tématu Romea a Julie, dále vystoupení lektora Michala Hechta a tří pozvaných amatérských souborů. Žádné hudební vystoupení, ale je pravda, ani žádná hudební dílna. Trochu problémem je, jak jsou jednotlivé dílny od sebe izolovány. Jelikož se pracuje od rána do večera, tak každý stihá tak tak svoje a o ostatních ví jen z vyprávění v hospodě. A přitom největší výhodou "Šumperku" je, oproti třeba Hronovu, mnohem méně účastníků (celkem 50 - 60) a o to více času i prostoru. Spolupráce mezi skupinami by tedy byla určitě realizovatelná. Letos už byl pokus mezi šermíři a "jožovci", kteří jako jediní měli společné téma. Spolupráce proběhla formou výměny lektorů, asi na dvě hodiny, a pro obě party to byla jistě dobrá zkušenost. (Jožova skupina sice získané poznatky později zneužila, ale to nyní hodnotím kladně.) Pro příště tedy více spolupráce, možná by nebylo špatné zvolit si společné východisko...

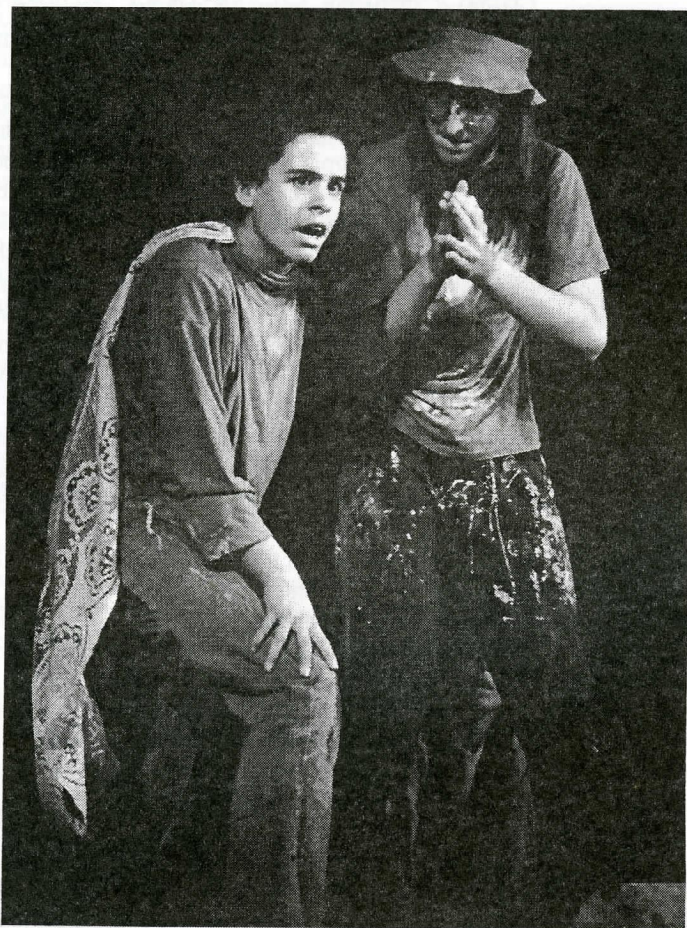
Určitě by se měla ujasnit ještě jedna věc. Jestli je důležitější pracovní proces nebo vytvořit představení. To se totiž podle mne někdy přeceňuje. Strávit drahocenný den s technikem kvůli světlům mi přijde zbytečné. Ideální je skloubit obojí dohromady a když to nejde, tak tomu nechat volný průběh a ono vždycky něco vznikne.

Na všechny nápady a komentáře čeká Karel Tomas na Artamě, tak mu když tak, účastníci, napište, ať je to za rok zas a ještě lepší.

Petra Zámečnicková

NESTOŘI & KANDRASOVÉ

Andrej Drbohlav

Jaro. Sedím v prozářené učebně v Jesličkách. Ťuky, ťuky, ťuk... Dále!... Nesměle se otevírají dveře a dovnitř se sune hlava s poněkud legrační chocholou. Pod ní velké černé oči... ty už tak legrační nejsou. Naopak - něžné, romanticky hluboké a koukají poněkud dospělácky z mladinké klučí tváře. Chodí vedle na výtvarku, chce do dramaťáku... Tak do mého a divadelního světa vstoupil Ondřej Ondřej Drbohlav. Ondroušek...

...byl jako chlapeček skutečně roztomilý a už tehdy velmi osobitě tvořivý. Jeho roztomilost a tvořivost mu na jednu stranu přinášela přízeň a obdiv dospělých (rodiny, pedagogů...) a občas liknavost "ono to nějak dopadne, já to uhraju", osobitost pak podezírání z předvádění se za každou cenu. Někdy též zvláštní zášť u těch dospělých, kteří si, podle mne, nevěděli rady s vitalitou výjimečného hošíka - s jeho literárními, hudebními a výtvarnými výtvary, vždy "příliš" jinými na to, aby se staly pro ně stravitelnými... A nebo to bylo třeba úplně jinak, třeba to byl jen rozmazlený, nafoukaný, problematický kluk a já, oslněná, jsem to neviděla... Ondra...

...ve svém starším chlapeckém věku vyzrál, každá stránka jeho osobnosti, dříve jemně kolorovaná, se vybarvila do zářivých, oslnivých barev. I přístup jeho okolí se vybarvil a vyostřil. Objeví se lidé, kteří ho skutečně nenáviděli (třeba i pro jeho "prý výstřední oblíkaní" - pro mne bylo vždy zajímavou výtvarnou kreací), někteří ho však velmi a velmi obdivovali... Ondřej a divadlo...

...se zdá nedělitelnými.

Měl štěstí (smůlu?), že se u nás (v mém ročníku) v Jesličkách ocitl v "dramaťácké" sešlosti mimořádných osobností: Ondřej Novák, nyní student JAMU Brno, Jana Vyšehřídová, KALD DAMU, Matěj Kužel, pražská konzervatoř a herec předních pražských scén, Klárka Jedličková, "dramaťárna" DAMU, moje děti Petra a Josefek... a několik dalších, kterým se podařilo uniknout z uměleckých sfér a studují nyní třeba medicínu. Tato sešlost nedovolila, podle mne, rozbíjet jeho možnému hrdopýš-

ství, nestal se hvězdou, kolem které se otáčí svět "dramaťáckého kolektivu" (jak se to někdy stává). Vzbuzovala jeho tížádosť, ale přidržela ho při zemi: Byl velmi výrazný ve všech představeních této skupiny, v těch "slavnějších" - Napadlo hodně sněhu (podle K. Poláčka), „šejkspír...“, Milá sedmi loupežníků, ale i v těch, které se sice neobjevily na "Hronovech, Prostějovech a Píscích", ale pro vývoj jednotlivců měli význam - Zima Reného Levinského a Juane, Juane... podle Moliéra, nikdy však "neválcoval" ty ostatní. Velice mne bolelo, když odešel studovat do Litomyšle (i když se mnou vlastně nikdy nepřestal spolupracovat, stejně...). Ale kdyby nešel, zřejmě by nedal do kupy Experimentální divyílko 12 opic a jeho Pseudologii phantasticu. Nebo dal, ale bylo by to jiné a to by byla škoda, protože tak, jak jsou oslnivé stránky Ondrový osobnosti, taková je i Pseudologia phantastica.

Ale to už se stal z Ondry Andrej Drbohlav. Já vlastně nevím, proč a jak se to stalo, drobátko mi O. A. D. občas vyčítá, že ho neoslovuji Andreji, ale to víte, zvyk je zvyk...). Podškrtnuto a sečteno: Ač tak mlád, má za sebou (před sebou?) ve svém uměle-

ckém životě mnohé, a to jsem se nezmínila o Ondrových úspěších coby sólového recitátora - dvakrát se stal laureátem Wolkrova Prostějova! Proto na tuto prestižní stránku Hromady coby kandras jistě patří...

Andrej a ženy...

... to je kapitola sama pro sebe. Už od malička dostával tuny milostných psaníček, holčičky na něj cíhaly a cíhají za každým rohem, každé, která se objevila v jeho blízkosti, se rozzářila očička a rozbušilo srdéčko. Neustále jsem byla a jsem atakována dotazy rozvášněných děvčat i žen o životě Andreje Drbohlava... Představení Juane, Juane (kde samozřejmě hrál Dona Juana) se kolikrát ani hrát nemohlo pro neustálé pištění a chichitání. Každá nová barva jeho vlasů a mladických vousů je událostí, o které toto ženské sdružení s rozkoší rokuje a horuje. Och, jak šťastna jsem, že jsem se narodila o několik desítek let před Andrejem, och, jak bych jistě též trpěla! Ema Zámečnicková

H R O M A D A

VE SLUŽBÁCH THALIE

H O N Z O V A
* 26. 11. 1939

Milá Lido,
vždycky se raději zabývám současností
a dohlédnutelnou reálnou budoucností než
letopočty, sumáři, výročími, dory atd. Proto
jsem uvítala, že pozorný čtenář najde o Tobě
v Amatérské scéně seriózní data, dokládající ten
neuvěřitelný rozsah Tvé ochotnické i profesio-
nální činnosti, počínající zorganizováním
nevinné pracovní schůzky a probublávající
se k projektům divadelním, vzdělávacím, či
různě strukturovaným společenským. Přesto
jsem si velice pozorně přečetla faxové "svitky
Tvého života" a mohu říci, že byly chvílemi
velmi napínavé, jindy dojemné, vypovídající
o živém kulturním zázemí, z kterého jsi rostla

i o potenciálu kulturní osobnosti, kterou dnes
pro Havlíčkův Brod bezesporu jsi. A to jsem si
myslela, že o Tobě vím všechno.

Chtěla bych však už konečně odlehčit tuto svou
řeč od zásluh, které zajisté máš, a vzpomenout
"bezstarostné nevědomosti", s kterou jsme
vstupovali (s mnoha dalšími pozdějšími
kamarády) do věhlasné východočeské lidové
konzervatoře, do laskavé odborné péče
vlídných i sršatých profesorů, starostlivých
lektorů i lektorek.

Nemohu rovněž nevzpomenout na krásná
setkání při havlíkobrodských premiérách
a na neformální posezení potom ve starém
divadelním klubu, kde se dál žilo divadlem.
Byla jsi vždy hybatelem okamžiku a všichni
ze "spřátelené ciziny" jsme fandili Tobě
i Tvým kolegům.

Tvá nezdolná vitalita, rozevlátost a rozkošatě-
lost ducha se projevuje naprosto ve všem.
Nikdy bych si například netroufla odhadnout
počet Tvých bílých halenek, korálů, šlojírů
a extravagantních úborů v nepřeberném
množství roztodivných zavazadel nedbale
zaplňujících prostorný pokoj hronovského
domova mládeže s nepatrnými obměnami po
několik krásných let. Nezapomenutelné jsou
Tvé mnohakilometrové pochody po Hronově
s mikrofonom na dlouhé šňůře při tvorbě
reportáží a anket s ing. Milanem Kuncem a jeho
videokamerou. S humornou nadsázkou se mi
vybavují chvíle na městském úřadě, kde jsme se
prostřednictvím zastaralého zařízení pokoušely
vpravit do hronovských ulic řadu aktuálních
přehlídkových zpráv. A chvíle, kdy Ivanka
Richterová rozšafně zakončovala Tvé
neutuchající rozpravy svým milým:
"Ale no tak, Lido....".

Tak si to všechno hezky užij, i s Tvým
sportovním potomstvem. Těším se na další díl
"svitků".

Kája Dörrová

D I V A D E L N Í

Jaroslav
IPSER

* 2. 12. 1949

Jaroušek je zvláštní přírodní úkaz. Jak známo, vše kolem nás je pomíjivé, vše se mění. Ovšem výjimky potvrzují pravidlo. A právě Jaroslav Ipser je taková výjimka. Neživé věci kolem něj stárnou, zvětrávají, rozpadají se, ale on zůstává beze změn. Během času vzalo za své několik pletených svetrů, tašek a žlutých manžestráků. Zatím odolává jen tyrkysové tričko, ale myslím, že ani ono nemá šanci.

Další podivnost se odehrává při dlouhých hovorech v příjemných hospůdkách a restauracích. Sedíme u pivečka, vína, nebo tak, a mluvíme a mluvíme. Nemluvíme většinou o divadle, ale o čem to vlastně mluvíme? Nevím. Vím jen, že je to vždycky velká sranda. Pozoruhodná je též jeho činnost stavitele - budovatele. Mistrovským dílem je točité schodiště vedoucí ze suterénu do prvního patra. Co schod, to týden. Fascinující jsou i Jardovy kartotéky, kde se vše hned najde, počínaje divadelními texty a konče příručkami na všechny druhy lidské činnosti, a dovolím si říct, i nečinnosti. Je také málo známé, že tento dobrodinec vybudoval v podkroví svého domu několik mansardových pokojků a společenskou místnost pro své přátele. Dle vyjádření Jardových spolubydlících je hodný a tolerantní pan domácí.

V suterénu jeho domu je dílna-zkušebna s velkým množstvím různých strojů, které jsou přesně na to, co člověk právě potřebuje, a které většinou zkonstruoval a vyrobil Jaroslav.

Mnoho by se dalo napsat i o zemědělské a pěstitelské činnosti tohoto všestranného člověka. Většina produktů, které vyrostou na za-

hradě nebo ve skleníku, je uložena v mrazáku nebo zavařena a posléze končí v teplovzdušném hrnci.

Kdysi jsem pozoroval Jardu, jak sedí ve svém, již hodně amortizovaném křesle, na klíně má kocoura, čte noviny a pije kafičko. Venku za oknem pod rozložitými stromy šumí pod jezem Jizera. Jaroslav se otočil a řekl: "tohle mám rád" ...a já si v duchu řekl: Jo.

Dalo by se psát dlouho o Jarouškových vodáckých, turistických akcích, o našich krátkých i delších výletech a nevím o čem ještě. Dalo by se psát dlouze i o Jardově babičce, dej jí pánbůh věčnou slávu... dalo by se...

Záměrně nepíši o Jardovi divadelníkovi. Já chtěl jenom přijít na to, jak to je s tím nestárnutím, jak to je s tou pohodou. Přišel jsem na to? Nevím. Ale už se zase těším, až budeme někde sedět v hospůdce a klábosit. Asi na přeletu... Vím, že to bude zase sranda.

Jiří Polehňa

SVATBA JAKO ŘEMEN

Vývoj sňatečnosti v hradeckých Jeslíčkách delší dobu hrozivě stagnoval. Přijetí Michala Drtiny na externí úvazek se v tomto smyslu ukázalo geniálním tahem principála a sňatečnost od té chvíle nebývale vzrostla. Přítomnost Michala Drtiny v Jeslíčkách, muže, jenž snad jako jediný mužský pedagog v tomto ústavu jakž takž naplňuje široký estetický ideál žen od puberty po klimakterium, musela přinést ovoce.

A tak Michal po několika bezvýznamných románcích se čtrnáctiletými žákyněmi, které ještě nemohou říci při nejlepší vůli své ano, konečně napřel svůj erotický potenciál nekriminálním směrem, do řad sboru pedagogického, v němž osobně prověřil všechny dámy umělecky i občansky zletilé.

Radostně konstatuji, že jeho přísná kritéria nejvíc splňovala Jana Portyková, excentrická děvucha tiziánovské ražby, takže si dne 1. října 1999 na svatého Igora ve 13.00 řekli své ANO.

Oddávajícím nemohl být nikdo jiný než exprimátor Martin Dvořák a vše se neslo v takovém oděru, že Michal málem přijal jméno Portyky.

Uzené prase, požití den poté stovkou příznivců novomanželského páru jevílo se tečkou tak příjemnou, že mnozí chrochtali blahem.

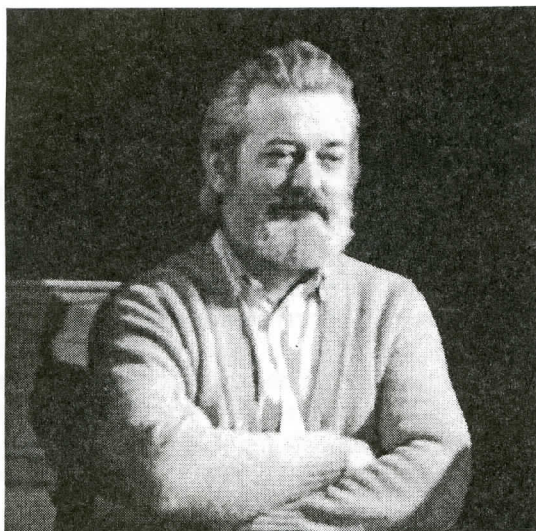
Držíme palce a věříme, že nezahynulo zbytečně!

Josef Tejkl

H R O M A D A

smutná zpráva...

Miroslav
KUŽEL
* 22. 10. 1929

MY HADI, VELEVAŽE-
NÉMU ČTENÁŘSTVU
NA VĚDOMÍ DÁVÁME,
ŽE DVACÁTÉHO DRUHÉHO
DNE MĚSÍCE ŘÍJNA LÉTA
PANĚ TISÍCÍHO
DEVÍTISTÉHO DEVADESÁ-
TÉHO DEVÁTÉHO
NESTOR A ZAKLADATEL
DIVADLA HAD
PAN MILOSLAV KUŽEL,
PRINCIPÁL V.V.,
SEDMDESÁTÉ
NAROZENINY
OSLAVIT
RAČIL.

SLUŽBU THALII OPUSTILI

Rudolf Kamínek

(5.1.1917 - 15.4.1999)

Byl - skalním, ortodoxním, pravověrným ochotníkem - jedním z posledních, kteří v sobě spojovali službu divadlu s jakousi až aristokratickou hrdostí ochotnického leadra na malém městě. Byl hercem, režisérem, do poslední chvíle taky iniciátorem různých společenských aktivit v Letohradě. S letopočtem 1917 u data svého narození si v době polistopadové zadělal na mnohá nepřátelství - svým tvrdohlavým ochotnickým nárokem na tamní Dvoranu, kterou si spolek Kolár kdysi vybudoval, komunisti ukradli a nová doba měla vrátit. V roce 1997, kdy mu bylo osmdesát, ještě chystal 100. výročí svého spolku, pracoval na jeho kronice. Psali jsme o tom v Hromadě s číslem XVIII.

V minulém čase o Rudovi Kamínkovi musíme mluvit od letošního 15. dubna. Ta s kosou si pro něj dokonce přišla na sokolskou schůzi, odkud si ho rovnou odvedla... Patřil k výrazným postavám východočeského divadelnictví a tak si ho určitě budeme pamatovat.

(ag)

Jiřina Nováková, nar. 20. 11. 1943

náhle zemřela v nedožitých 56 letech v pondělí 18. října 1999.

Když poprvé před čtyřiceti lety mladičká Jiřinka Otavová vstoupila na scénu chlumeckého ochotnického divadla ve hře Jeho urozenost pan Měšťák jako tanečnice, nikdo tehdy ani netušil, že se právě zrodila nevšední budoucí talentovaná herečka, která zasvětila svůj další život opojení Thálie. Nespočetná je řada postav, které Jiřina Nováková sehrála, a kterým vdechla život. Všem těm postavám dokázala dát vznešenost, vášeň, soucit, bolest i lásku. Svého největšího životního úspěchu dosáhla bezesporu jako paní Savageová na domácí scéně Klicperova Chlumce i na jiných amatérských scénách. Diváci ji měli rádi, diváci jí tleskali a rádi na její představení chodili. Znali ji dobře nejen doma v Chlumci, ale i na mnoha zájezdech. Nikdo ani nepomyslel, že tato role, tento její vrchol, bude její poslední.

PELMEL

(MIŠMAŠ)

V září proběhla další schůze odborné rady pro loutky v Praze na Artamě.

Ráda bych vás alespoň v heslech informovala. Hodnotil se průběh festivalu v Chrudimi. Volalo se po zřetelnějším označení představení v otevřeném programu, oproti těm, které postupují z regionálních přehlídek. Z porotců byla oceňována paní Luňáková pro svá praktická stanoviska a výtvarník Jan Žižka pro zájem o amatérskou tvorbu i jako celkem.

- Ze seminářů byl hodnocen jako velmi úspěšný seminář rakvičkový, hudební a výtvarný. Hodně se hovořilo o pojetí rodinného semináře a vůbec o začlenění dětí do seminářů i do programu.
- Účast dětských souborů přece jen vyžaduje jinou péči. Pro příště bude asi možné např. objednat dopředu pro hrající děti stravování v restauraci Muzeum, která teď patří městu.
- Dlouze se mluvilo o zpravodaji a změnách v jeho koncepci. Pořadatel si stěžoval na špatnou komunikaci s redakcí.
- Pouť se letos líbila. Leč! Na oficiálním závěru festivalu, kde byl přítomen i ministr kultury, vznikl pěkný trapas. Několik souborů odjelo a nenechalo v Chrudimi ani své zástupce. Tak se stalo, že významný sponzor festivalu tam stál a neměl komu předat svou peněžní cenu. Spousta diplomů tedy zůstala pořadateli.
- Zmínka o penězích. Stát už teď dává na Chrudim jen polovinu nákladů. Ostatní město a sponzoři. Stát hodlá propříště dát jen polovinu z té poloviny. A tak začala paní ředitelka Šrámková (ARTAMA) uvažovat o bienále... Víme, že situace je patrně vážná, ale to by se mělo probrat na krajských setkáních.

Blanka Šefrnová.

Proseč Terézy Novákové 2000

Osvětová beseda a Obecní úřad Proseč, Referát kultury Okresního úřadu Chrudim, Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové vyhláší 16. ročník literární soutěže

Podmínky soutěže:

- Soutěže se může zúčastnit občan České republiky starší patnácti let, který není členem Obce spisovatelů nebo Syndikátu novinářů ČR.

- Všechny soutěžní práce musí být původní a dosud v soutěžích neobeslané.
- Přijímají se pouze práce psané strojem nebo na počítači, a to ve čtyřech vyhotoveních na papíru formátu A4. Každá stránka musí být očíslována a v pravém rohu opatřena názvem práce.
- Rozsah práce je omezen na maximální počet padesáti stran.
- Soutěž je anonymní. Jméno autora bude proto uvedeno pouze na přihlášce, kterou je nutno připojit ke všem zaslaným pracím.
- Průběh a odborné řízení soutěže zajišťuje referát kultury Okresního úřadu v Chrudimi.
- Přihlášky a soutěžní práce je třeba odeslat nejpozději do 31. ledna 2000 na adresu: Okresní úřad Chrudim, referát kultury, Pardubická 67, 537 18 Chrudim IV.
- O přijetí prací rozhoduje soutěžní porota a jí přísluší právo neudělit některé ceny nebo je rozdělit. Udělením cen zůstávají autorská práva pro účastníky nedotčena.
- Soutěžní práce nebudou autorům vráceny zpět.

Soutěž probíhá ve dvou kategoriích:

- 1. kategorie: próza všech žánrů
- 2. kategorie: poezie - sbírky básní a ucelené soubory (minimální počet básní 10)

Odměny:

- V každé kategorii obdrží soutěžící, kteří se umístili na prvních třech místech, peněžité odměny ve výši 2 500, 1 500 a 1 000 Kč. Porota může udělit i čestné uznání. Peněžité odměny za umístění není honorář.
- Kromě peněžitých odměn bude předána i věcná cena Střediska amatérské kultury Impuls Hradec Králové výraznému mladému talentu a věcná cena Obecního úřadu Proseč za práce vztahující se k Proseči nebo blízkému okolí.

Vyhodnocení soutěže:

- Uskuteční se na setkání autorů v září 2000 v Proseči u Skutče.

Všichni autoři budou o přesném termínu včas informováni.

Bude 70. Jiráskův Hronov v roce 2 000 mezinárodní?

Přišel nám dopis od Mezinárodní organizace amatérského divadla AITA/IATA. protože se týká osudu nejstarší a nejprestižnější divadelní přehlídky v Česku a samozřejmě i v našem regionu, zveřejňujeme celý - i jako výzvu nám všem!

aita
iata

c/o IPOS-ARTAMA, P.O.Box 2, 140 16 Praha 4
République Tchèque - Czech Republic -
Tschechische Republik

Vážení přátelé amatérského divadla,

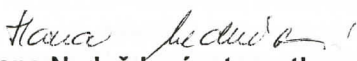
už od svého vstupu na mezinárodní scénu v předválečném Československu toužilo české amatérské divadlo po tom, aby se na domácí půdě mohl konat velký mezinárodní festival. Druhá světová válka a únor 1948 tento sen na desítky let odsunuly do zapomnění. Jeho splnění však dlužíme nejen našim předkům. Svět, který v dobách reálného socialismu české divadelníky přivinul do své náruče a neptal se, kdy mu to vrátíme, čeká, že demokratická a kulturně vyspělá Česká republika ukáže, jaký je organizátor. To všechno jsme zvažovali, když jsme se rozhodli ucházet se o pořadatelství II. festivalu Středoevropské sekce mezinárodní nevládní organizace AITA/IATA. V této největší regionální sekci se sdružilo 18 zemí zdaleka nejen tzv. středoevropských. Členem je např. Irsko, Velká Británie, Nizozemí, Izrael, Kypr, Rusko, Ukrajina, Německo, Rakousko, Maďarsko, Slovensko a další. Valné shromáždění členských zemí v r. 1998 rozhodlo, že se tento festival uskuteční jako součást 70. Jiráskova Hronova ve dnech 12.-19.8.2000.

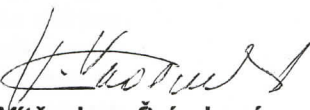
Ve chvíli, kdy budete číst tento dopis, jsou přípravy 70. JH. v plném proudu. Jsou vybírány zahraniční inscenace z návrhů zaslaných jednotlivými národními středisky. Největší starostí však bude shromáždění potřebných finančních prostředků. Připravovaný státní rozpočet na r. 2000 neumožní totiž Ministerstvu kultury přispět podstatnější částkou. Jedinou šancí jsou proto nestátní zdroje. Oslovujeme firmy a hledáme generálního sponzora. Reálný odhad nákladů se pohybuje v částce cca 2 mil. Kč.

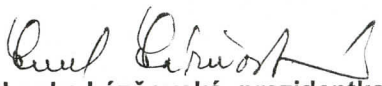
Naše minulost zná řadu příkladů, kdy se z celonárodního úsilí a idejí zrodily velké činy. Stačí připomenout Národní divadlo i "Národní divadlo ochotníků" - Jiráskovo divadlo v Hronově. Není to inspirace právě pro 70. Jiráskův Hronov? Obracíme se na Vás, minulé i současné amatérské divadelníky, či přátele a příznivce divadla. Víme, že podnikáte v mnoha oborech. Nejste ochotni stát se sponzory této historické události? Můžete přispět nejen finanční částkou, ale také nabídkou sponzorované služby. Hledáme např. tlumočníky, překladatele znalé anglického a německého jazyka. Potřebujeme počítačové odborníky a firmy, které by výpočetní a také komunikační techniku zapůjčily nebo zdarma něco vytiskly jako sponzorský dar. Budeme vydávat brožury, plakáty a další tiskoviny. Přivítáme také, doporučíte-li tuto akci svým obchodním partnerům. Jsme připraveni uzavřít s Vámi konkrétní dohody o sponzorství, respektující Vaše požadavky. Příjemci finančních příspěvků mohou být občanské sdružení Kruh Hronov a sdružení právnických osob České středisko AITA/IATA se sídlem v Praze.

Upřímně věříme, že chápete, proč nechceme realizaci prvního mezinárodního festivalu pod praporem AITA/IATA v České republice vzdát. Těšíme se na pozitivní ohlas a předem děkujeme.

S přátelským pozdravem

Hana Nedvěďová, starostka
Město Hronov

PhDr. Vítězslava Šrámková, vedoucí
IPOS-ARTAMA Praha

Lenka Lázňovská, prezidentka
České středisko AITA/IATA

Východočeši na Světovém festivalu amatérského divadla

16. - 23. července tohoto roku pořádala Světová organizace amatérského divadla AITA-IATA III. ročník Světového festivalu amatérského divadla v Africe v Maroku ve městě El Jadida. Na setkání nejlepších amatérských divadel se sešly soubory z Irska, Kanady, Estonska, Alžíru, Finska, Slovenska, Litvy, Maroka, Španělska, Zimbabwe, Venezuely, Německa a České republiky. Z Česka si vybrala Světová amatérská organizace jedno divadlo, kterému bude za rok třicet let, aspoň třicetkrát získalo ceny na Loutkářské Chrudimi i jinde u nás i ve světě, malé divadlo, které hraje a žije ve městě Svitavy a zkouší a hraje v malém divadle Trám. To divadlo je naše Céčko. A hrálo a zpívalo Bystroušku, lišku - 21. července v půl dvanácté v noci v divadelním sále v marockém městě El Jadida. A když o půl jedné představení skončilo, plný sál povstal a dlouho tleskal a volal a byla tropická noc a šumělo moře a děti běhaly po ulicích a kolotoč se točil a muzika vyhrávala a auta troubila a herci z Finska a Kanady a Irska a odjinud za námi chodili a mluvili jazyky, kterým příliš nerozumíme, ale říkali slova, která jsou všude na světě srozumitelná - skvělé! výborné! nejlepší divadlo festivalu! a tak jsme - ve vši skromnosti - asi byli nejlepší... a nebo taky ne...

A tak jsme jeli poprvé v životě do Afriky. Letěli jsme letadlem přes Paříž do města Casablanca a potom autobusem, ve které bylo vidět podlahou na silnici, sto kilometrů podél pobřeží Atlantiku do města El Jadida. A tam bydleli v domě u krásné pláže a chodili na snídani s pohledem na moře a jezdili místním autobusem do města a koupali se v Atlantiku a chodili po tržišti a dívali se na divadla z celého světa. V Africe je teplo, ale ne tak strašné vedro, jak jsme se báli. V Africe mají moře. A v Africe rostou palmy. A v Africe žijou různá zvířata - třeba osli, muly, v moři plavou žraloci (jednoho jsme viděli zabitého na tržišti), na poušti chodí velbloudi (my jsme jednoho potkali a mohli se s ním i vyfotit - což jsme neudělali), v Africe bydlí lvi, žirafy, antilopy, krokodýli a zebry (tak ty jsme neviděli vůbec).

V El Jadidě mají starou portugalskou pevnost - postavte si malé arabské kluky, jak skáčou z hradeb do moře s rozběhem, což jsem natočil. A v Africe v Maroku zemřel král.

V Africe je určitě hezky. A u nás je taky hezky. A hezčeji - mnohdy a mnohde. Věřte mi.

Petr Mohr

MIMO RUBRIKY

O RUSKU

*Kapitola šestá ze vzpomínek Jany Albrechtové
Divadlo, má láska*

To mi takhle jednoho krásného dne povídá Larisa: Hele, dnes se dělá konkurs na hostesku do Moskvy. Pojd' se mnou. Co to je konkurs, na to jsem se koukla do slovníku. Hosteska tam snad ani nebyla. Ale Larisa nemluvívala do prázdna, tak jsem šla. - Dělej, že seš přihlášená, řekla mi ještě ta dobrá duše, když mě šoupla do dveří a sama šla vedle. A tak jsem si spokojeně sedla a přečetla kus ruských novin. Zodpověděla několik rovněž ruský položených otázek a uslyšela: Počkejte si. Světe zbož se - a rázem jsem byla na seznamu adeptů. Ironií osudu právě Larisa se svou perfektní výslovností rodilé Rusky neuspěla. Porota - zdálo se - potřebovala "akcent". A tak jsem se pak ještě s Hankou - zpěvačkou, která se konkursu zúčastnila nezávisle na mě jindy - dostala jako informatorka na tehdy světově ojedinělou Výstavu československého skla do Moskvy.

Tahle kapitola by byla hezky dlouhá. Své zážitky jsem pak líčila asi na osmdesáti veřejných besedách, na které jsem byla zvána, když už jsem nastoupila na učitelské místo a měla za sebou ještě reprízu v podobě hostesky na další celostátní výstavě v Moskvě 1960.

Mimochodem, ta výstava skla - to samo o sobě bylo divadlo na tu dobu pozoruhodné. Podíleli se na ní tehdejší špičky výtvarníků i techniků, kteří s nádherně českým důvtipem pojednali obrovité prostory bývalé carské manéže jako procházku pohádkovým světem, v němž v úvodu uplatnili bohatou sklářskou tradici středověkou, dále stylově vybroušené kolekce let 20. a 30. i tehdy současné trendy skla užitkového i technického. My jako informatorky jsme seděly ve skleněných kukaních a bezdrátovým spojením, tehdy čs. nový patent, navazovaly hovory s návštěvníky s úkolem vysvětlovat nejrůznější technologické i jiné záhady. Toť se ví, že jsme musely prodělat patřičné odborné školení, ale k ruce nám byly ještě perfektně vybavené dívky z Pražské informační služby, které nám ze zákulisí dodávaly promptně případné informace a my je s úsměvem předkládaly tazatelům za "příkopem", jak jsme říkaly vzdálenosti tazatelských pultíků s příslušnými knoflíky, jimiž si mohli volit informatorku podle svého gusta. My jsme měly také za úkol informovat ty ne-

přehledné proudy o pořadech výstavy. Jedním z nejpůsobivějších bylo vystoupení "skleněného panáčka". Na prosvíceném pódiu ze skleněných desek se každou sudou hodinu z ničeho nic objevil mim Ladislav Fialka, tehdy začínající, později velmi slavný obnovitel pantomimy, náš o rok starší vrstevník, ve žlutém fráčku, obličej ztracený do klaunské masky běloby. Motýlími pohyby rukou a drobounkými úkroky vykouznil iluzi honby za motýlem, který jakoby zastavoval svůj let vždy u nějakého významného exponátu opodál, aby doteky lehkých křídel - Fialkových prstů - rozezněl v jímavou, něžnou melodii obří číše naladěné na různou výšku tónů. Nakonec, přelétnuv kříšťálové jeviště nasvícené lustry z Kamenického Šenova, dosedl na malou skleněnou fontánu, z jejíž misky vykouzly ruce mimovy náhrdelník z jablonecké bižuterie, který vzápětí ozdobil jako dárek některou z přihlížejících návštěvnic. A jako Krysař okouzlený dav vyvedl pak pan Fialka návštěvníky dál, aby se octli v tunelu z trubek a potrubí a vstoupili do oddělení obalového a stavebního skla i sklolaminátů, jejichž velká éra začínala. Moskevská výstava navázala na Brusel a stala se v té velké zemi magnetem asi pro dva miliony návštěvníků domácích a sto tisíc zahraničních. A to jsme se tehdy v Moskvě střetli s právě otevřenou výstavou americkou. Začínala doba tání, Chruščov otvíral "dveře do světa" a Američané se dávali v Ostankinu, kde vystavovali, fotit s malými Ivánky, které dekorovali velkými plackami s nápisem "I like Ike", jak se tehdy říkalo americkému prezidentovi Einsenhauerovi. Toť se ví, že jsme se na konkurenci šli ihned podívat. Ale řeknu vám, žádná sláva. Tak nevkusní, jako byli Američané, dokázali být Rusové taky, to jsme viděli ve výkladech GUMU - hory konzerv navršené za skly podél Rudého náměstí byly totiž stejně neapetitlich jako hory bot, které přivezli Američané a smísili s horami nádobí, šatů i knih. (Mně utkvělo americké vydání Vojny a míru - "vej cuc" na čtyřiceti stránkách; kdo by se zdržoval popisy nějakého hnutí mysli Andreje a Nataši za jarní noci!) Ale byli zato veselí, ti kluci z Ameriky, to se musí nechat. Smáli se snad všemu, jak by řekl Čochtan, jen aby jim ten zlatej zub byl vidět, a Rusové chodili do Ostankina rovněž v proudech, poněvadž tam dostali zadarmo pepsikolu a spoustu barevných obrázků...

Toť se ví, že ve volných chvílích jsme si nedali ujít ani divadlo opravdové. Vstupenky byly velmi levné a kurs koruny byl rok před úpravou snad jedna ku jedné. Dostávali jsme denně 100 rublů diet, což bylo pro nás studenty neuvěřitelné množství peněz, takže jsme mohli, kam jsme chtěli, když byl čas, a do míst, kam jsme chtěli, se i mohlo. A tak jsme zas vymetli všechna dostupná divadla, co jsme jich zde objevili, snad všechny domy - muzea i spoustu kino-těatrů. Mně nejvíc utkvěl Racek z Mchatu a Kohoutova Taková láska v přírodním divadle, kus počínajícího kritického období v Kohoutově tvorbě, na který chodili tenkrát snad všichni mladí z Moskvy i okolí. Ovšem Labutí jezero v Bolšom těatru mě nechalo chladnou. "Realistické" vlny rozbouřeného jezera rozfoukávané jakýmisi dyšnami mě tenkrát rozesmály a vyplouvající labuť "jako živé" ještě víc. Bylo to kaširované a mně už nebylo pět. Taganka ještě nebyla a tak, myslím, nenajdu v paměti nic, co by mne tehdy nějak přimrazilo. Jen to vím

určitě, že všichni herci, které jsem tehdy měla možnost vidět, byli nesmírně zaujati svou prací a připadali mi vervní i plní citu. Ostatně, když jsem pak v 80. letech měla možnost navštívit Taganku a v ní nezapomenutelnou tryznu za Vladimíra Vysockého, pocity se potvrdily. Bolest a hoře z rozumu, to je, co mě dosud na opravdové, ruském dramatickém umění uchvacuje a co si nikým nedám vzít.

Jana Albrechtová

**Středisko amatérské kultury
IMPULS
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové**

NOVINOVÁ ZÁSILKA

Pan
Dr. Milan STROTZER
Dvořákova 1235
288 02 NYMBURK

"Podávání novinových zásilek povoleno OpSp Pardubice č.j. : PP/1-3269/93 ze dne 30.9.1993"